

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 27th August 1970.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, the Deputy Chairman (Thiru G. KRISHNAMOORTHY) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Nationalised Text-books

*11Q.—THIRU M. RAJAH IYER and THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state:

(a) whether the Government have decided to introduce nationalised text-books in all schools from the next academic year, according to any phased programme; and

(b) if so, the details thereof?

அரசுப் பாடப் புத்தகங்கள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர், திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) அடுத்த பள்ளி ஆண்டிலிருந்து எல்லாப் பள்ளிகளிலும் அரசுப் பாடப் புத்தகங்களைப் படிப்படியாகப் புகுத்துவதென அரசு முடிவு செய்துள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்த விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன்: (அ) உம்; (இ)யும்: முதல் வகுப்பு முதல் எட்டாம் வகுப்பு வரைக்குமான தமிழ்ப்பாடப் புத்தகங்களையும், நான்காம் வகுப்பு முதல் எட்டாம் வகுப்பு வரைக்குமான ஆங்கிலப் பாடப் புத்தகங்களையும் அரசு முன்னரே வெளியிட்டுள்ளது. அவை கல்வித் துறையால் ஏற்பளிக்கப்பட்ட பள்ளிகள் அனைத்திலும் பயனில் உள்ளன. தற்போது பாடப்புத்தகச் சங்கம் ஒன்றை அரசு 4-3-70 அன்று பதிவு செய்துள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் பள்ளிகளில் பயன்படுவதற்கான ஒன்பது, பத்தாம் வகுப்புக்கான ஆங்கில தமிழ் பாடப் புத்தகங்களையும், மூன்றாம் வகுப்பு முதல் பத்தாம் வகுப்பு வரைக்குமான கணிதப் புத்தகங்களையும் வெளியிடும் பணியை மேற்படி சங்கம் மேற்கொண்டுள்ளது. முடிவாக பள்ளிகள், கல்லூரிகளுக்கான பாடப் புத்தகங்கள் அனைத்தையும் அச்சிட்டு வெளியிடும் பணியை இச்சங்கம் இறுதியாக மேற்கொள்ளும்.

[27th August 1970]

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த டெக்ஸ்ட்-புக் சொஸைடி மூலமாக 1970-71-க்குப் புத்தகங்கள் வெளி வருவதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். புத்தகங்களை எழுதுவது ஒரு புறமிருந்தாலும், அவற்றை அச்சிட்டுப் பிரசுரிப்பதும் விநியோகிப்பதும் முக்கியமான கடமையாக, வேலையாக இருக்கின்றது. இன்னும் பல ஊர்களுக்கு, பல பள்ளிகளுக்கு இந்தப் புத்தகங்கள் போய்ச் சேரவில்லை. ஆகையால் இந்தப் புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவது மட்டுமல்லாமல், அவற்றை விநியோகிப்பதில் அரசாங்கம் தன்னுடைய பொறுப்பு என்ன என்று கருதுகிறது என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மொத்த வியாபாரி மூலமாகவும் சில்லறை வியாபாரிகள் மூலமாகவும் புத்தகங்கள் விற்கப்படுவதினால் பள்ளிகளிலுள்ள ஸ்டூடென்ட்ஸ் கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸுக்கு வேலையில்லாமல் அவற்றை இழுத்து முடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. பள்ளிகளுக்கு நேரடியாகப் புத்தகங்கள் ஏன் கிடைக்கவில்லை, அனுப்பப்படவில்லை, என்று ஆராய்ந்து அதில் உள்ள சிக்கலை நீக்க அரசாங்கத்தில் என்ன திட்டம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டிற்கு என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற புத்தகங்களை அச்சிட்டு விநியோகிப்பதில் ஒவ்வொரு அபிவிருத்தி மாவட்டத்திற்கும் மொத்த விநியோகஸ்தர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர்கள் மூலமாக அந்தந்த மாவட்டம் முழுவதும் பரப்புகிற முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மொத்த விநியோகஸ்தர்கள் அவர்களுக்கான சில்லறை வியாபாரிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்கள் மூலமாகப் பள்ளிகளுக்கு வழங்கும் முறையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் கூறுவதைப்போன்ற இடர்ப்பாடுகள் இருந்தால், அவற்றை நீக்க வேறு பல வழிகள் உண்டென்றால், அவற்றைப் பற்றிச் சிந்தித்து இடர்ப்பாடுகளை நீக்குவதற்கு முயற்சிகள் செய்யலாம்.

திரு. சா. கணேசன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் புத்தகங்கள் மொத்த வியாபாரிகளுக்குக்கூட தேவையான அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால், அவர்களால் நியமிக்கப்படுகின்ற சில்லறை வியாபாரிகள் புத்தகங்களின் விலையை அதிகமாக ஏற்றி இதிலும் கருப்புச் சந்தையை உண்டாக்கியிருப்பது அரசின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? இந்த ஆண்டிற்கான புத்தகங்களில் பத்தில் ஒரு பங்கு கூட ஜில்லாக்களுக்கு வந்து சேரவில்லை என்பது அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டதா? அப்படியானால் அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, புத்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுகிற பொறுப்பை இந்த ஆண்டு அரசு எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக எதிர்பாராத இடையூறுகள் இந்த ஆண்டு வந்து சேர்ந்துவிட்டன. எதிர்பார்த்ததைவிட காலத்தாழ்வு அதிகமாக ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆனாலும் 22-8-70-க்

27th August 1970]

குள்ளாக 90 சதவிகிதப் புத்தகங்கள் அச்சிட்டு விநியோகிக்கப்பட்டுள்ளன. ஜூலை முதல் வாரத்தில் விநியோகிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருந்தாலும், இடையில் ஏற்பட்ட இடர்ப்பாடுகளினால் தாமதம் ஏற்பட்டுவிட்டது. 4-3-70-ல் தான் டெக்ஸ்ட் புக் சொஸயிட்டி உருவாக்கப்பட்டது. அச்சடிப்பதற்கென்று பல்வேறு நிறுவனங்கள் முன்வந்தாலும், அவற்றில் குறைந்த டெண்டர் எது என்று பார்க்க வேண்டும். அதுவும் ஷ்டேஷனரி அண்டு பிரிண்டிங் ரைடக்டர், வொர்க்ஸ் மானேஜர் ஆகியோரின் ஆலோசனையின் பேரில் கொடுத்தாலும், அவை சரியாக நிறைவேற்றப்படுமா என்பதையெல்லாம் பார்த்துத்தான் இது கொடுக்கப்பட்டது. தாள் வழங்குவதில் சில இடையூறுகள் வந்தன. இந்திய அரசாங்கத்திடம் அச்சிடும் தாள்களை வழங்கும் பொறுப்பு உள்ளது. 56 லட்சம் புத்தகங்கள் அச்சிட்டுத் தருகிற பொறுப்பை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்கு வேண்டிய தாள்களை இந்திய அரசாங்கம் தர வேண்டும். அவர்கள் அப்படிக் கொடுக்கவில்லை. சேஷஸாயி, டிடாகர் கம்பெனிகளுடன் இதுபற்றிப் பேசவேண்டி வந்தது. டிடாகர் போன்ற கம்பெனிகள் தாள்கள் அனுப்புவதற்குத் தயாராக இருந்தாலும், கல்கத்தா, ஏனைய வங்காளப் பகுதிகளில் ஏற்பட்ட தகராறுகளினால், அங்கே ஏற்றுமதி செய்வது தடைப்பட்டு, தாள்கள் இங்கே வரமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அப்படி அவை பல தடைகளைக் கடந்து இங்கே வந்தபோது இங்கே உள்ள முக்கியமான மிஷின் உடைந்து விட்டது. வேறு இடத்திற்கு அதை மாற்ற வேண்டுமென்று வரும் போது, அதிலும் பல இடர்ப்பாடுகள் ஏற்பட்டன. தனியார் துறை என்றால், அவர்கள் உடனே முடிவெடுத்து நிறைவேற்ற முடியும். அரசாங்கத் துறையில் அப்படி அல்ல. ஒவ்வொரு செலவிற்கும் ஃபைனான்ஸ் கமிட்டி, நிதித்துறை செயலாளர் ஆகியோருடைய கையெழுத்துப் பெறவேண்டியிருப்பதால், அதிலும் பல காலத் தாழ்வுகள் ஏற்பட்டன. அப்படிக் காலத்தாழ்வுகள் ஏற்பட்டதை அறிந்த பிறகு, அந்த ஏற்பாட்டில் அச்சடித்து வருகின்ற புத்தகங்கள் வருகிற போது வரட்டும் என்று சொல்லி, இடையில் பத்து லட்சம் புத்தகங்கள் இந்துப் பத்திரிகை அலுவலகத்தில் அச்சடித்து அவர்கள் இப்போது வழங்கி வருகிறார்கள். அனேகமாக இன்னும் ஓரிரு வாரங்களில் நான்கு முதல் ஆறுவது வகுப்புக்கான கணக்கு முதலிய புத்தகங்கள் வழங்கப் பட்டுவிடும். அடுத்த ஆண்டு காலத்தாழ்வு இல்லாத அளவுக்கு முன் கூட்டியே அரசாங்க அச்சகத்தில் அடித்து வழங்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்க அச்சகத்திலும் அவர்கள் பல்வேறு வேலைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதால், அவர்கள் முதலில் இதற்கு மறுத்துவிட்டார்கள். மற்றும் தனியார் துறைக்கும் அரசினர் துறைக்கும் இதில் போட்டியிருப்பதால், அவர்கள் அவ்வளவு ஒத்துழைப்பது போலவும் இல்லை. குறிப்பிட்ட அச்சகங்களுக்குக் கொடுக்கும்போது, எப்படியெப்படி காலத்தாழ்வு செய்ய முடியுமோ, அதைச் செய்து இந்தப் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டது தவறு என்று காட்டும் அளவிற்கு ஒரு நிலை ஏற்படுமா என்று எதிர்பார்த்து வேலை செய்தார்கள். இதை எல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு, எதிர்காலத்தில் இந்த இடர்ப்பாடுகளை நீக்குவதற்கு அரசு முயற்சித்து வருகிறது. இந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட காலத்தாழ்வு வருந்தத் தக்கதுதான். அதைத் தவிர்க்க அரசு முயலும்.

[27th August 1970]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : சபாநாயகர் அவர்களே, தனியார் துறையில் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர் இருந்து புத்தகங்களை அச்சடித்து வெளியிடுகின்ற இந்த முயற்சியை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதைப்போல, எதிர்பாராத அல்லது எதிர்பார்த்த பல பிரச்சனைகள் தோன்றுவது உண்மை என்றாலும், இந்த முயற்சியில் அத்தனை பேருடைய ஒத்துழைப்பையும் கொண்டு புத்தகங்களைக் காலாகாலத்தில் வெளியிட்டு, படிப்படியாக நிறைவேற்றுவதற்கான முயற்சியை அரசாங்கம் கையாண்டிருக்கலாம். எங்கள் கிராமத்தில் ஆரம்பப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குப் புத்தகங்கள் இன்னும் வரவில்லை. செகரெட்டேரியட்டில் கூட சில செகரட்டரிகள் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்குப் புத்தகங்கள் வரவில்லை என்று போனில் பேசுவதை நான் சண்டேன். எதிர்காலத்தில் அரசாங்கம் இந்த வேலையைக் காலாகாலத்தில் செய்வதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

4-10
p.m.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் கூறிய கருத்தைத்தான் நான் முதலில் குறிப்பிட்டேன். ஜூலைத் திங்கள் முதல் வாரத்தில் எல்லாப் புத்தகங்களும் கிடைத்திருக்க வேண்டும். அதற்குத்தான் முயற்சிகள் எடுத்து திட்டமிடப்பட்டது. இந்தத் தடைகள் அவ்வப்போது கவனத்திற்குக்கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால் உடனடியாக ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கலாம். இதனால்தான் அரசாங்கமே புதிய மிஷின் ஒன்று அல்லது ஒன்றைக் காலாகாலமாக அளவில் வாங்குவதற்கு முடிவு செய்து, அதைக் கிழக்கு ஜெர்மனியிலிருந்து வரவழைக்க இருக்கிறது. அது வந்து வேலை தொடங்க ஒரு ஆண்டிற்கு மேலாகும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அது வந்துவிட்டால், எல்லாப் புத்தகங்களையும் விரைவாக அச்சடிக்க முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இப்போதுள்ள நிலையில் தனியார் அச்சகங்களையும் அரசாங்க அச்சகத்தையும் நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டியதாயிற்று. இன்று காலையில் கூட அடுத்த ஆண்டிற்கான ஏற்பாடுகளைப் பற்றி ஆலோசிக்க ஒரு கூட்டம் கூட்டிப் பேசினேன். அரசாங்க அச்சகத்தில் அச்சுக்கோர்ப்பதைச் செய்துவிட்டு, அச்சடிக்கும் பொறுப்பைப் பெரிய பிரஸ்களில் கொடுக்கலாம் என்றால், அவர்களிடம் பைண்டிங் செய்வதற்கான பிரிவு இல்லை. ஆகையால் இது பற்றியெல்லாம் ஆலோசித்து அடுத்த ஆண்டு காலத்தாழ்வு இல்லாத வகையில் புத்தகங்களை வெளியிட்டு வினியோகிக்க அரசு முயற்சிக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பள்ளிகள் திறந்து பல மாதங்களாகியும்கூட பாடப் புத்தகங்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற குறைபாடு பல பெற்றோர்களால் திருச்சியில் என்னிடம் கூறப்பட்டது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலைப் பார்த்தால், பல டிபார்ட்மெண்டுகளில் இந்த “பைல்”கள் சென்று கையெழுத்தாவதில் காலதாமதம் ஆகிறது என்று தெரிகிறது. இந்த நிலை அரசாங்கத்திற்குக் கெட்ட பெயரை வாங்கிக்கொடுப்பதாய் இருக்கிறது. அமைச்சர் சொன்னதைப்போல, ஒரு வாரத்திற்குள் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் புத்தகங்கள் கிடைக்க அரசாங்கம் தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பதுடன், அடுத்த ஆண்டு இதைப் போன்ற தாமதங்கள் இல்லாம

27th August 1970]

விருக்க, அமைச்சரின் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும் வகையில், மேமாத முடிவிற்குள்ளாகப் புத்தகங்கள் கிடைக்கத் தீவிர ஏற்பாடு செய்ய அரசாங்கச் சார்பில் உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு அதைச் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போதும் புத்தகங்கள் 'ஏ' 'பி' அதாவது 'அ' 'ஆ' என்ற இரண்டு வகையில், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஒரு பகுதியும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கு ஒரு பகுதியும் அனுப்பினோம். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து எல்லாப் பள்ளிகளுக்கும் புத்தகங்கள் போகிற நிலைமை இருக்கின்றது. ஆனால் சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பகுதியில் சில இடர்ப்பாடுகள் இருக்கின்றன. முதலில் கூறிய படி டிரான்ஸ்போர்ட்டேஷன்—அனுப்புவதில் தகராறு இருக்கிறது. அதனால் இந்தப் புத்தகங்கள் மாணவர்கள் கையில் போய்ச்சேர்ந்து, அதற்குப் பிறகு பாடங்களை ஆரம்பிப்பது என்றால், மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படும் என்று கருதி, ஆசிரியர்கள் கைக்கு ஒவ்வொரு புத்தகம் முதலில் கிடைக்கும் அளவில் ஏற்பாடு செய்யச் சொன்னேன். அவர்கள் அதை வைத்துப் பாடங்களைத் துவங்கட்டும் என்று அந்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அரசாங்க அச்சகத் துறை அமைச்சரிடத்திலும் பேசி மற்ற வேலைகளைவிட இவற்றிற்கு முதல் சலுகை தர வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் அதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அடுத்த ஆண்டு இந்த இடர்ப்பாடுகள் இருக்காது.

THIRU M. RAJAH IYER: Mr. Deputy Chairman, Sir, may I submit, on a point of order, that this is a very important matter ? For many of the suggestions that the hon. members would like to make in order to implement the scheme successfully, the question-time is hardly sufficient. May I submit that under rule 41 of our Rules, you may kindly allot half an hour for the discussion of this question of the difficulties experienced by schools because of the policy of distribution of nationalised text-books ? May I urge that you kindly allot half an hour for discussion of this specific issue so that we may have the satisfaction of putting forth our suggestions and views to the Government in order that this policy may be better implemented ?

DEPUTY CHAIRMAN: May I request the Hon. Minister to just have his say about this ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அரை மணி நேர விவாதம் வைத்துக் கொள்வதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய கருத்துக்களுக்கு என்னால் முடிந்த அளவு பதில் சொன்னேன். முடியக் கூடியவற்றையும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அதற்கு மேலும் உறுப்பினர்கள் வழங்கும் கருத்துக்கள் பயன்படுமானால், அரை மணி நேர விவாதம் வைத்துக் கொள்வதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை; தலைவர் அவர்கள் அனுமதி அளித்தால், வைத்துக் கொள்ளலாம்.

[27th August 1970

THIRU M. RAJAH IYER : We are extremely thankful to the Hon. Minister.

DEPUTY CHAIRMAN : Half an hour will be allotted for this discussion. On what day we will have the discussion will be announced soon.

Free Education Scheme

*12. Q.—THIRU M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether the Madras Educational Rules have been revised with a view to enforcing the implementation of Free Education Scheme of the Government ; and

(b) if so, the details thereof ?

இலவசக் கல்வித் திட்டம்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) அரசின் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் நோக்கத்துடன் தமிழ் நாடு கல்வி விதிகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளனவா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) : இல்லை. மானியம் பெறும் பள்ளி ஆசிரியர்களின் பணி முறைமைகள் குறித்து ஆய்வு செய்ய அமைத்த குழு தொடக்கப்பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கான விதிகளையும் ஆணைகளையும் தோகுக்கும் வேலையைச் செய்யும்.

THIRU M. RAJAH IYER : Sir, my question is with reference to the Free Education Scheme and the implementation of the same.

THE HON. THIRU V. R. NEDUNCHEZHIAN : Sir, that is the question for which I gave the answer.

THIRU M. RAJAH IYER : May I know, Sir, whether any difficulty has been experienced in the matter of implementation of this Free Education policy by certain institutions refusing to implement the policy of the Government and whether the Government, in the course of the last year or two, have felt the need for arming themselves with powers to enforce the Free Education policy of the Government, particularly in Colleges, where one or two recalcitrant managements refuse to implement the Free Education policy, because of which there are clashes between the students and the managements ? May I know whether the Government have felt the need for amending the Madras Educational Rules in this respect ? That is what I just want to know.

27th August 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : “சர்வீஸ் கண்டிஷன்” ஆகியவைகளைக் கவனிப்பதற்கு என்று தற்போது ஒரு குழு அமைத்திருப்பதால், அந்தக் குழு “Rules and orders relating to Elementary and High Schools” ஐ ஆராய்ந்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகிற கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு, கிபாரிசு செய்தால் அந்த அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : அந்தக் குறைபாடுள்ள விதிகளைக் கட்டாயப்படுத்தி அமுலாக்கும்போது, சில நிர்வாகத்தினர் இந்த விதிகளை அமுலாக்கமாட்டோம் என்று சொன்னால், அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடிய சட்டபூர்வமான அதிகாரம் ‘மெட்ராஸ் எஜுகேஷனல் ரூல்ஸ்’ படி இருக்கிறதா என்பதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்திருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இதற்கொரு ‘ஸ்டாசுட்டரி பேசிஸ்’ இல்லாததால்தான், இதை நம்மால் அமுலாக்க முடியவில்லை என்ற சங்கடம் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். எனவே அரசாங்கம் இதை ஆராய்ந்து கல்வி சம்பந்தமான எல்லா விதிகளுக்கும் சட்டபூர்வமான ஒரு ஆதாரம் கொடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : துணைத்தலைவரவர்களே, அதற்காகத்தான் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் குழுவின் அறிக்கையை அரசாங்கம் எதிர்பார்க்கிறது. அறிக்கை கிடைத்தபிறகு சட்டபூர்வமான நடவடிக்கை எடுக்க என்னென்ன முயற்சிகளைச் செய்யலாம் என்று அரசு ஆராயும்.

Collection of maintenance fees

*13. Q.—THIRU M. RAJAH IYER : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether the Government have decided to permit managements of aided Secondary Schools to levy Maintenance Fees from students ; and

(b) if so, the details thereof ?

பேணுதல் கட்டணம்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) அரசு மானியம் பெறும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மாணவர்களிடமிருந்து பேணுதல் கட்டணங்களை வசூலிக்க அதன் நிர்வாகிகளை அனுமதிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளதா ?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை ?

[27th August 1970

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) : எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் 6-ம் வகுப்பு முதல் 8-ம் வகுப்பு வரையிலும், 9-ம் வகுப்பு முதல் 11-ம் வகுப்பு வரையிலும் படிக்கும் எல்லா மாணவர்களிடமிருந்தும் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 5/- வீதம் வசதிக் கட்டணம் வசூலிக்க அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. இந்தக் கூடுதல் வசூல் ஏற்கெனவே வசூலிக்கப்படும் சிறப்புக் கட்டண மொத்த தொகைக்கு மேற்படக் கூடாதென்றும், வசதிக் கட்டண வசூல் தொகையை பள்ளிகளைப் பேணுவதற்கு பயன்படுத்தலாமென்றும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

4-20
p.m.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வசதிக் கட்டணமானது ரூ. 5/-க்கு மேற்படாது இருக்க வேண்டுமென்று அரசு ஆணையிட்டதாக அறிகிறேன். அதற்குக் குறைவான தொகையைக்கூட வசூல் செய்ய நிர்வாகத்திற்கு அனுமதி உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் இந்த வசதிக் கட்டணத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கும் பணம் முக்கியமாக எந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்குத் தேவை என்றால், District Board Schools களுக்குத்தான் என்பது புரியும். ஆனால் கவர்மெண்ட், போர்டு உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் Maintenance Fees என்ற அடிப்படையில் நிதி திரட்டினாலும்கூட, அப்படி வசூலிக்கப் பட்ட பணத்தைச் செலவு செய்யக் கூடாது என்று அரசாங்கம் ஆணையிட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அரசாங்கமோ அதிகாரிகளோ ஆணை பிறப்பித்து, அந்த நிதியை அப்படியே தேக்கி வைத்திருப்பதாக அறிகிறேன். எனவே பிற பள்ளிகளுக்கு ஒப்பாக District Board High Schoolகளிலும் இந்த நிதி செலவிடப்பட வேண்டும் என்ற வகையில், அதற்கான வழி முறைகளை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து, எந்தவிதமான தடங்கலுமின்றி District Board High School களின் அபிவிருத்திக் காக அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்ய அரசாங்கம் ஆணையிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியது போன்று தகவல் என்னிடத்தில் இல்லை. அது போன்ற நிலைமை இருந்தால், ஆராய்ந்து தக்க முடிவெடுக்கப்படலாம்.

திரு. கே. அறிவழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேணுதல் கட்டண நிதி வசூலிப்பதை நிர்வாகிகளே பெற்றுக்கொள்கிற முறையில் இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஆணை அமைந்திருக்கிறது. முக்கியமாக Special Fees அத்தனையையும் பெற்றுச் செலவு செய்கிற முழுப் பொறுப்பைப் பெற்றிருக்கிற தலைமை ஆசிரியரே இந்தப் பேணுதல் கட்டணத்தைப் பெற்றுச் செலவு செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை அரசு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு இந்த 5 ரூபாய் பேணுதல் கட்டணத்தை வசூல் செய்வதற்காக, பல்வேறு பள்ளிகளில் நூல்நிலையங்களுக்கான கட்டணத்தை மிகவும் குறைத்து நூல்கள் வாங்க வழியில்லாமல் இருக்கும் நிலைமையும் மாற்றி அமைக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

27th August 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வசதிக் கட்டணம் தலைமை ஆசிரியரால்தான் வசூலிக்கப்படுகிறது. வசூலித்து இன்னின்ன பள்ளிகளுக்குத்தான் செலவழிக்கலாம் என்று திட்டவாட்டமான முறை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கட்டிடப் பராமரிப்பு, பழுதுபார்த்தல், பள்ளிகளுக்கு வசதி செய்தல், Text Book Teaching Aids போன்றவைகளை வாங்குதல், வரி செலுத்துதல் ஆகியவைகளுக்காகத்தான் செலவு செய்யலாம் என்றிருக்கிறது. தலைமை ஆசிரியரே வசூலித்துத்தான் இந்தப் பணிகளையாற்ற தரப்படுகிறது. ஆகவே முன்பு Library Fees என்று 1½ ரூபாய் வசூலித்ததை இப்போது 50 காசு என்றாக்கியிருக்கிறோம். இப்படிப் பல்வேறு வகையில் குறைத்து பேணுதல் கட்டணம் 5 ரூபாய் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. Library Fees-ல் ஏற்றவேண்டுமானால், வேறு எதிலாவது குறைக்க வேண்டும். வேறு எதிலாவது குறைக்கலாம் என்றால், Library Fees-ல் ஏற்றலாம்.

திரு. டி. சந்தோஷம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போதிருக்கும் ஆணைப்படி எல்லா மாணவர்களுக்கும் ஒரே விதமாக ரூபாய் 5 வசூலிக்கப்படுவதற்கான ஏற்பாடு இருக்கிறது. இது இலவசக் கல்வி தருவது என்ற அடிப்படைக் கொள்கைக்கு முரண்பட்டதாகத் தெரிகிறது. கூடுமானால் அரசாங்கம் ஆணையை மாற்றி பணக்காரர்கள் குடும்பத்திலிருந்து வருகிற பிள்ளைகளிடம் ரூ. 1.0 வசூலித்துக்கொண்டு ஏழை மாணவர்களிடம் ஒன்றும் வசூலிக்காமல் விடுவது என்ற முறையை ஏற்படுத்துவது உசிதமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதை அரசாங்கம் மேற்கொள்ளுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இலவசக் கல்வி மூலம் யாருக்கும் சம்பளமில்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே உள்ள விதிப்படி ஆண்டு முழுவதிற்குமாக அதாவது 9 மாதங்களுக்கும் சேர்த்து ரூ. 16.50 உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவர்களிடமிருந்தும், ரூ. 10.50 அல்லது ரூ. 11 உயர்துவக்கப் பள்ளி மாணவர்களிடமிருந்தும் வசூலிக்கலாம் என்றிருக்கிறது. இப்படிப் பல்வேறு வகையில் வசூலிக்கப்பட்டதை மாற்றி, ரூ. 5 வசதிக் கட்டணமென்றும் மற்றது மற்றக் காரியங்களுக்கு என்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே வசூலித்த தொகைதான் வசூலிக்கப்படுகிறது இப்போது. ஆனால் அதில் ரூ. 5 க்கு மட்டும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வேறு வகையில் ரூ. 0.50, 0.25 என்று குறைத்து மிச்சம் செய்யப்பட்டு இந்தத் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. ஏழைகளுக்கு ஒரு கட்டணம், பணக்காரர்களுக்கு ஒரு கட்டணம் என்றால், சரியாக இருக்காது. கல்லூரி புகுமுக் வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி என்று வைத்திருப்பதால், இது ஆண்டு முழுவதற்குமாகச் செலுத்த வேண்டிய கட்டணமாக இருக்கிறது. அதில் ஒரு மாறுதல் வந்தாலும் இதிலும் மாறுதல் வரலாம். அந்த மாறுதல் செய்யப்படாத நிலையில் இதில் மட்டும் மாறுதல் செய்வது சரியில்லை.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சில ஹைஸ்கூல்களிலும் மற்றும் கல்லூரிகளிலும் “டொனேஷன்” என்ற

[27th August 1970]

பெயரில் ரூ. 100, 250, 500 என்று மாணவர்களிடமிருந்து தொகை பெறப்படுகிறது என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இதை அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறதா? அப்படி அனுமதிக்காவிட்டால், இப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளைப்பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 'டொனேஷன்' என்றுதான் சொல்கிறார். 'டொனேஷன்' என்றால் கொடை அல்லது நன்கொடை என்று பொருளாகும். அதற்குப் பெயரோ நன்கொடை. அவர்களாகவே விரும்பிக் கொடுக்கலாம். கோர்ட்டுக்குப் போனால் கூட சட்டப்படி இது செல்லும். இவர்கள் விரும்பிக் கொடுத்தார்கள், அவர்கள் விரும்பி வாங்கிக் கொண்டார்கள் என்று சொல்லலாம். அதற்கு ரசீதுதான் நன்கொடை ரசீது. இப்படி நன்கொடை வசூலிக்கும்போது, சட்டப்படி எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது. வேறு வகையில் வற்புறுத்தி வாங்கினால், அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். வேறு வகைகளில் வசூலித்துப் பணம் திரட்டுகிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டு வந்தால், அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும். குன்றத்தூர் அருகில் உள்ள கல்லூரியில் மாணவர்களிடமிருந்து ரூ. 700, ரூ.1000 என்று நிர்வாகிகள் வசூலித்ததாக மாணவர்களிடமிருந்து புகார் வந்து, அது பல்கலைக் கழகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னதன் பேரில், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் அந்தக் கல்லூரிக்குக் கொடுத்திருந்த அனுமதியை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்னை உயர்நீதி மன்றத்தில் அதை எதிர்த்து ஒரு "ரிட்" போட்டிருக்கிறார்கள். கோர்ட்டில் வழக்கு இருக்கிறது. அந்த வகையில் பல்கலைக்கழகத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நன்கொடைத்திட்டம் என்று வைத்துக்கொள்கிறபோது, இவர்களாகவே விரும்பிக் கொடுத்ததாகத்தான் வரும். இதனால் நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகிறது. எனவே இதைப்பற்றி என்ன செய்யலாம் என்றுதான் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எதிர்காலத்தில் எடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பொது மக்களின் ஒத்துழைப்பும் பள்ளிகளை வைத்து நடத்துகிறவர்களின் ஒத்துழைப்பும் இருந்தாலொழிய, சீரிய நிலையைப் பெறுவதென்பது கடினமாக இருக்கும்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : பேணுதல் கட்டணம் ரூ. 5-க்கு மேல் பெறக் கூடாது என்று பள்ளிகளுக்கு ஆணையிட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் சில பள்ளிகளில் பேணுதல் கட்டணம் கூடுதலாக வாங்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. இது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டதா? இதன் காரணமாக எந்தப் பள்ளியின் மீதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது அப்படி வாங்கியிருப்பதாகத் தெரிந்தால் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றிய புகார் எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை.

27th August 1970]

அப்படி அதிகப்படியாகக் கட்டணம் வாங்கியதாகப் புகாரை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. கே. அறிவழகன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பல தனியார் கல்லூரிகளிலும் இலவசக் கல்வித் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட பிறகு, ஸ்பெஷல் ஃபீஸ் பல மடங்காக வசூல் செய்யப்படுகிறது. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் அவர்களுக்குச் சரியான ஆலோசனை கூற விரும்புமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அரசாங்கம் பொதுவாகக் கூறுகிற யோசனையெல்லாம் ஒழுங்காக, முறையாக சட்டதிட்டப் படி நடக்க வேண்டுமென்பதுதான். பல பள்ளிகள் இந்தச் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு ஒழுங்கு முறையோடு நடப்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கின்றன. தவறுகள் நடக்க சில பள்ளிகள் எடுத்துக் காட்டாக இருக்கின்றன. சட்டத்திலிருக்கிற இண்டு இடுக்குகளில் புகுந்து கொண்டு தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள இடம் தேடுகிறார்கள். இதை மாற்றுவதைத்தான் இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் குழு ஆராய இருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் யோசனையின்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்க ஆலோசிப்போம். கூடுமானவரையில் சட்டங்களை மீறுகிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை முறைப்படி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது, 'டொனேஷன்' என்று வாங்கினார்களானால் தவறில்லை என்று சொன்னார்கள். நடுவில் வாங்கினாலும் தவறில்லை. ஆனால் கல்லூரிகளிலும், ஹைஸ்கூல்களிலும் பிள்ளைகள் இடம் கேட்கிற நேரத்திலேயே, 'டொனேஷன்' கொடுத்தால் தான் நாங்கள் சேர்ப்போம் என்று கட்டாயப்படுத்தப்படும் நிலை இருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் இது போன்ற புகார்கள் எழுப்பப்படுகின்றனவே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. எனவே அப்படிப்பட்ட நிலை வரங்களை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : அது மாதிரிக் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, எழுதிப் புகாரைத் தரமாட்டேன் என்கிறார்கள். நான் அவரிடமே சொன்னேன். கட்டாயமாகக் கேட்கிறார்கள் என்று புகார் மனு எழுதித் தாருங்கள், நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொன்னேன். சொல்லி விட்டுப் போகிறார்களே தவிர, எந்தப் புகாரும் அவர்கள் என்னிடம் எழுதிக் கொடுப்பதில்லை. அதற்குப்பிறகு அங்கு சேர்க்கப்பட்ட தம் பெண்ணுக்கோ பையனுக்கோ என்ன ஆபத்து ஏற்படுமோ என்று கருதிக்கொண்டு அந்தப் புகாரோடு வர மறுக்கிறார்கள். எனவே அதைப்பற்றி என்ன செய்ய வேண்டும், எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் ஆராய வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறபோது கொடை - தாராளமாக வழங்குவதை - நன்கொடை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி 'டொனேஷன்' என்ற பெயரில்

[27th August 1970

கொடுக்கலாம். அதற்குச் சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு இருக்கிறது; குற்றமில்லை, சட்டம் பாதிக்காது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்த வரையில், இரண்டொரு நேரங்களில் 'டொனேஷன்' தருவதைக்கூட குற்றம் என்று கூறி 'பிராசிகியூஷன்' செய்து கோர்ட்டில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பல கேஸ்கள் இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : நான் அறியமாட்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், அதைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து அதன் அடிப்படையில் கூட நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : 'ஸ்பெஷல் ஃபீஸ்', 'ஸ்போர்ட்ஸ் ஃபீஸ்' என்றெல்லாம் வசூலிப்பது சட்டபூர்வமாக அனுமதிக்கப்பட்டவை என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். ஆனால் 'மெயின்டினென்ஸ் ஃபீஸ்' அல்லது 'பேணுதல் செலவு' என்று வசூலிப்பது சட்ட பூர்வமானதா? இது நமது கல்வி விதிகளால் அனுமதிக்கப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு 'டொனேஷன்' என்று வசூலிப்பதைப்பற்றி கூறும்போது விரும்பிக் கொடுக்கப்படுவதைப் பற்றி நமக்கு ஆட்சேபணியில்லை. 'டொனேஷன்' என்ற பெயரில் பெற்றோர்களை வற்புறுத்தி குழப்பத்தை உண்டுபண்ணி, 'கொயர்ஸ்' செய்து பிள்ளைகளே போய் பெற்றோர்களை வற்புறுத்தி வாங்கி வரும்படி செய்கிறார்கள். அம்மாதிரியான புகார் வந்தால், அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ஏற்கெனவே 'ஸ்பெஷல் ஃபீஸ்' தனிக் கட்டணம் என்ற பெயரில் 16.50 ரூபாய், 11.50 ரூபாய் அளவில் வாங்கலாம் என்றிருக்கிறது. கல்வி ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் பள்ளிப் பேணுதல் செலவுக்கு வழியில்லாததால், வெள்ளை அடிக்கக்கூட வசதியற்றிருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னபோது, 'அட்வைசரி கமிட்டி'யில் ஒரு முடிவு எடுத்து ரூபாய் 16.50-க்குள்ளாக அடங்கும்படி வழி வகுக்கலாம் என்று நினைத்து லைப்ரரி, கேம்ஸ் ஃபீஸ் போன்றவைகளில் ஓரளவுக்குக் குறைத்து ஒரு தொகையை மிச்சப் படுத்தி, பேணுதல் கட்டணம் என்று வசூலிக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்தோம். அதுவும் இந்த ஆண்டிலிருந்து வசூலிக்கலாம் என்று முடிவு எடுத்தோம்.

'டொனேஷன்' என்பது ஒரு ஆண்டில் ஆரம்பத்திலோ, இறுதியிலோ கட்டாயப்படுத்தி வசூலிக்கப்படக் கூடாதது என்றுதான் சட்டம் சொல்கிறது. யாரையும் வற்புறுத்தக் கூடாது. யாராவது விரும்பிக் கொடுத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்றுதான் இருக்கிறது. ஆனால் பள்ளிக்கூடத்தில் சேருகிறபோது, கட்டாயப்படுத்தி சிலர் வசூலிக்கும் தன்மை காணப்பட்டால், அரசு அதன்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முயலும்.

27th August 1970]

திரு. தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பேணுதல் கட்டணத்தை மாணவர்களுடைய வசதிக்காகப் பயன்படுத்த வேண்டிய நிதியிலிருந்து இப்போது எடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. அறிவழகன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, ஏற்கெனவே மாணவர்கள் தங்கள் தனித் திறன்களை, புத்திசாலித்தனத்தை வளர்த்துக் கொள்ளுவதற்கான வாய்ப்பு மிகவும் குறைவு. அறிவியல் நூல்களை வாங்க வழியில்லை. இந்த நிலையில் அதிலிருந்து 5 ரூபாய் எடுத்தால், மாணவர்கள் வஞ்சிக்கப்படுவார்கள். அதனால் அவர்கள் வாய்ப்பு எதிர்காலத்தில் குறைந்துவிடும். நல்ல புத்திசாலித்தனத்தை வளர்க்கும் திறன் அவர்களிடையே பாதிக்கப்படும். எனவே வேறு நிதியைத் தேடிக்கொள்வதுதான் சரி என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இதிலிருக்கிற சங்கடமே வேறு நிதியாக வசூலிக்க வேண்டுமென்றால், கட்டணத்தை உயர்த்தியாக வேண்டும். அதாவது, தற்போது ரூபாய் 16.50 என்பதற்குப் பதில் ரூபாய் 21.50 வாங்க வேண்டும். மாணவர்களுக்கு வைத்திருக்கிற ரூபாய் 16.50 கட்டணமும் உயரக் கூடாது, பேணுதல் நிதியும் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றால், முறைப்படி அரசு கொடுக்கிற புணம் மட்டும் போதாது என்ற இக்கட்டான நிலை வருவதால்தான், ஓரளவுக்கு அதிகமாக இந்தத் தொகைக்கு ஒதுக்கிவிட்டு, மீதித்தொகையைப் பேணுதல் கட்டணமாகப் பயன்படுத்தலாம் என்று வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதே நிலையில் விட்டரரி அசோசியேஷன், லைப்ரரி இவைகளுக்காக வசூலிக்கப்படும் பணம் முழுவதும் அந்தத் துறைகளுக்கே பயன்படுத்தப்படும் நிலை இருக்கிறது. பேணுதல் முறை மூலமாக பணிகளைச் செம்மையாகச் செய்ய வேண்டும். அதுவும் ரூபாய் 16.50-க்குள் அடங்க வேண்டும் என்றுதான் அட்வைசரி கமிட்டியில் எல்லோருடைய ஆலோசனையையும் பெற்று ஆணையாகக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. இந்த முறை இப்போது எல்லோராலும் வரவேற்கத் தக்க சூழ்நிலையில் இருந்து வருகிறது.

S.M.S.M. High School in Sucheendram

*14. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether any representation was received from the Management of S.M.S.M. High School in Sucheendram of Kanyakumari district, that a teacher with eight years of continuous service was discharged from service due to the orders of the Government fixing the cadre strength of posts ; and

(b) the action taken thereon ?

[27th August 1970]

சுசீந்திரம் S. M. S. M. உயர்நிலைப் பள்ளி

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) கன்னியாகுமரி மாவட்ட சுசீந்திரம் எஸ்.எம்.எஸ்.எம் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் எண்ணிக்கை (Staff fixation) நிர்ணய உத்தரவால் எட்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வேலை பார்த்து வந்த நிர்ந்தர ஆசிரியர் ஒருவர் வேலையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டுள்ளார் என்று அப்பள்ளி நிர்வாகியிடமிருந்து முறையீடு வந்ததுண்டா ?

(இ) அம்முறையீட்டின் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) 2 அதிகப்படியான நடுத்தரப்பள்ளி ஆசிரியர்களையும் 1 உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியரையும் 1968-69-ம் வருடத்தில் தொடர்ந்து பணியில் வைத்துக் கொள்ள அப்பள்ளிக்கு தனி முறையாக அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

Tamil Teachers with Post-Graduate Qualification

*15. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether the usual grant of two advance increments to the highly qualified teachers is denied to any of the Tamil Teachers, working in Government (Board) High School in Tirunelveli district for the reason that they do not have the B.T. qualification though they have the post-graduate qualification ; and

(b) if so, whether there is any proposal to grant such advance increment to those Tamil Teachers as they have the necessary training for language teachers ?

எம். ஏ. பட்டம் பெற்ற தமிழாசிரியர்கள்

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழாசிரியர்களாகப் புணி புரிபவர்களில் எம். ஏ. பட்டம் பெற்ற பின்னர் பி.டி. பயிற்சி பெறவில்லை என்ற காரணம் காட்டி, உயர் படிப்புடையவர்களுக்கு வழங்கும் இரண்டு ஊதிய உயர்வு, திருநெல்வேலி மாவட்ட இன்றைய அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி (முன்னாள் கழகப் பள்ளி) ஆசிரியர்களில் எவருக்கேனும் இரண்டு ஊதிய உயர்வு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ?

(இ) ஆம் எனில், தமிழாசிரியர்கள் மொழியாசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றிருப்பதால் அவர்களுக்கும் இவ்ஊதிய உயர்வு வழங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா ?

27th August 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தற்பொழுதுள்ள ஆணையின்படி பிற மாவட்டங்களில் உள்ளது போல திருநெல்வேலியிலும் தமிழ் ஆசிரியர்களும் பிற மொழி ஆசிரியர்களும் பி.டி. (B.T.) அல்லது பி.ஈடி. (B.Ed.) பட்டம் பெற்றால் மட்டுமே உயர் படிப்புடையவர்களுக்கு வழங்கப்பெறும் இரண்டு ஊதிய உயர்வுகளை முன் கூட்டியே பெற இயலும்; எம். ஏ. முதலிய பட்டங்கள் பெற்றால் அவ்வூதிய உயர்வுகளை அவர்கள் பெற இயலாது. எம். ஏ. போன்ற பட்டங்களைப் பெறும் மொழி ஆசிரியர்களுக்கும் அவ்வூதிய உயர்வுகளை வழங்குவது குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் முதல்நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக இருக்கிறவர்கள் தமிழில் வித்வான் பட்டம் அல்லது மொழி ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றிருந்தால், அவர்கள் 'பி.டி.' ஆசிரியர்களுக்கு ஒப்பாக நடத்தப்படுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு அத்தமிழாசிரியர்கள் எம்.ஏ. பட்டமும் பெற்றால், தற்போது பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படுவது போன்ற இரண்டு ஊக்க ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றுதான் முறையிடுகிறார்கள். ஏற்கெனவே அவர்கள் பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு ஒப்பாகக் கருதப்படுவதால், அவர்கள் பி.டி. படிக்காவிட்டாலும், மொழி ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றிருப்பதால், ஊக்க ஊதிய உயர்வு அவர்கள் புலமையை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஊக்குவிப்பதாகும். அது கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த உதவும் என்பதைக் கருதி, தமிழாசிரியர்களின் இந்தக் கோரிக்கையை அரசு கவனிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இப்போதிருக்கும் சட்டமுறைப்படி, 'பி.டி.' அல்லது 'பி.ஈடி.' படித்தவர்கள் பிறகு எம். ஏ. பட்டம் பெற்றால் அவர்களுக்கு 2 ஊக்க ஊதிய உயர்வு கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவது போல் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில், விளக்கம் தரப்படுகிற காரணத்தால், அவர்கள் எம்.ஏ. தகுதியைப்பெறும்போது, அவர்களுக்கும் 2 ஊக்க ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற வாதம் எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் நியாயமிருக்கிறது என்றுதான் அது ஆராயப்பட்டு வருகிறது. அதுபற்றிய முடிவெடுத்து, அரசு தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தற்பொழுது இருக்கும் நிலைமையை உத்தேசித்து தமிழ் ஆசிரியர்களின் தகுதிகளையெல்லாம் மறு பரிசீலனை செய்ய அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். செகண்டரி டிரெயினிங் முடித்து வித்வான் பட்டம் பெற்றால், அவர்கள் தகுதி வாய்ந்த முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் செகண்டரி கிரேடு முடித்துக் கொண்டு, பி.ஓ.எஸ்., பி.ஏ. பட்டம் பெற்றால், அவரை முதல் நிலைத் தமிழாசிரியராகக் கருத முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். பி.ஓ.எஸ். படித்தாலும், வித்வான் படித்தாலும், இரண்டையும் ஒன்றாக அரசு கருதுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். தற்போது

4-40
p.m.

[27th August 1970]

செகண்டரி கிரேடு டிரெயினிங் முடித்துவிட்டு, பி. ஏ. அல்லது பி. ஓ. எஸ். பாஸ் செய்தாலும், பி. டி. பட்டம் பெற்றாலொழிய, அவர்கள் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக ஆகத் தகுதியில்லை என்று இருக்கிறது. ஆனால் பயிற்சி பெற்று வித்வான் பட்டம் பெற்றவர்கள் இப்போது முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக வரும் நிலை இருக்கிறது. எனவே இந்தப் பாகுபாட்டைப் போக்கி, அதேபோல் தமிழாசிரியர்களும் ஏம். ஏ. பட்டம் பெற்றால், அவர்களுக்கும் 'இன்செண்டிவ் இன்கிரிமெண்ட்' கிடைக்கும்படி வழி செய்ய வேண்டும். எனவே தமிழாசிரியர்களின் தகுதியைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கம் மறுபரிசீலனை செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதைப்போல், அது தனியாகப் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான். பி. ஏ., பி. டி. படித்தவர்கள் பள்ளி ஆசிரியர்களாக வரலாம் என்று தற்போது வைத்திருக்கிறோம். பி. ஏ. பட்டம் போதும் என்ற நிலையிலும் சிலர் எம். ஏ. படித்துவிட்டு எம். ஏ., பி. டி. எம். ஏ., பி. ஈடி., என்ற தகுதியோடு ஆசிரியர்களாக வருகிறார்கள். எனவே இவர்களுக்கு 2 ஊக்க ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் பி. ஏ., பி. டி. க்கு இணையாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டதால், அந்தத் தமிழாசிரியர்கள் எம். ஏ. பட்டம் பெறும்போது அவர்களுக்கும் 2 ஊக்க ஊதிய உயர்வு தரப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. இந்தக் கோரிக்கையில் நியாயம் இருக்கிறதென்பதை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து அதற்கு ஏற்றபடி விதிகளைத் திருத்த வேண்டியிருக்கிறது. அது ஆய்வில் இருந்து வருகிறது.

திரு. சா. கணேசன் : இந்தக் கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறியதிலிருந்து கல்லூரிக்கும் பள்ளிகளுக்கும் வேண்டிய தகுதி அடிப்படையின் நிர்ணயம் சிறிது மாறுகிறது என்று நான் யூகிக்கிறேன். பள்ளியில் உள்ள பி. டி. பட்டம் பெற்றவர்கள் கற்பிக்கும் முறை பற்றிய பயிற்சி பெற்றவர்கள். ஆனால் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களோ அந்தத் துறையில், மொழியில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களேயன்றி, கற்பிப்பதில் பயிற்சியற்றவர்கள். அப்படித் தமிழ் எம். ஏ. வுக்கு ஊக்க ஊதிய உயர்வு கொடுப்பது என்றால், சரித்திரம், சமஸ்கிருதம், அரசியல் துறையில் எம். ஏ. பட்டம் படித்தவர்களுக்கும் இந்த அடிப்படையில் ஊக்க ஊதிய உயர்வு கொடுக்க வேண்டும் நிலை ஏற்படும். இதன் காரணமாக பள்ளிகளில் பி. எட்., அல்லது பி. டி., அல்லது எஸ். எட்., படிப்பு வேண்டாம் பி. ஏ., எம். ஏ. போதும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுவிடாதா என்று சிந்திக்கவும் வேண்டும். அப்படிப் பட்ட நிலைகளையெல்லாம் அரசு சிந்திக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தமிழ்த் துறையைப் பொறுத்த வரைதான் இந்த நிலையே தவிர மற்ற வரலாறு, கணக்கு, மொழிப் பாடங்களில் பி. ஏ., எம். ஏ. படித்துத்தான் ஆசிரியராக வர வேண்டும். பி. ஏ., எம். ஏ. படித்தவர்கள் கட்டாயம் பி. டி., அல்லது பி. ஈடி. பட்டமும் பெற்றிருக்க வேண்டும். தமிழாசிரியர்கள் செகண்டரி

27th August 1970]

கிரேடு முடித்துவிட்டு, வித்வான் பட்டம் பெற்று ஆசிரியர்களாக வந்து விடுகிறார்கள். 10, 15 ஆண்டுகள் தமிழாசிரியர்களாக இருந்து மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கும்போதே நல்ல அனுபவம் பெற்று, தனியாக பிறகு பரிட்சை எழுதி, பி.ஏ., எம்.ஏ. பட்டம் பெற்று விடுகிறார்கள். அந்த மாதிரிப் படித்து எம்.ஏ. தகுதி பெற்றவர்களுக்கு ஊக்க ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கும் 10, 15 வருஷ அனுபவத்தோடு மீண்டும் பி.டி. படித்துத்தான் இந்த ஊக்க ஊதிய உயர்வுக்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக வேண்டும் என்று இல்லாமல், அவர்களுக்கும் எம்.ஏ. தகுதி இருந்தால், இரண்டு ஊக்க ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கோருகிறார்கள். அது ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கே. அறிவழகன் : பி.ஏ., பி.டி. படித்து பிறகு எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களுக்குத்தான் ஊக்க ஊதிய உயர்வு என்றிருக்கிற காரணத்தால், பி.ஏ. (ஆனார்ஸ்) படித்தவர்கள் பின்னால் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றால், அவர்களுக்கு ஊக்க ஊதிய உயர்வு இல்லை என்று அரசு அலுவலர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். எனவே பி.ஏ., பி.டி. பட்டம் பெற்ற பிறகு, எம்.ஏ. பட்டமும் பெற்றுத் தகுதி பெறுகிறவர்களுக்குத் தான் 2 ஊக்க ஊதிய உயர்வு என்றிருப்பதை மாற்றியமைத்து ஊக்க ஊதிய உயர்வு பெறுவதற்கான தகுதிகளை மீண்டும் அரசு நிர்ணயிக்குமா? அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, மான்யம் பெறும் ஆசிரியர்களைப்பற்றிய பல்வேறு விஷயங்களைக் குழுவிடம் தந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மான்யம் பெறும் ஆசிரியர்கள் துறைபற்றி ஆராய்கிற குழுவுக்கு என்ன என்ன காரியங்களை அக்குழுவின் செய்ய வேண்டும் என்று மறுபடியும் தொகுத்துக் கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவது போன்ற நிலைமை தற்போது இருக்கிறதா என்ற தகவல் என்னிடம் இல்லை. அதாவது பி.ஏ. (ஆனார்ஸ்) படித்து பிறகு எம்.ஏ. தகுதி பெற்றால், அவர்களுக்கு 2 ஊக்க ஊதிய உயர்வு உண்டா இல்லையா என்ற தகவல் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், அதன் நிலை என்ன என்று அறிந்து இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கலாம்.

அமைக்கப்பட்டிருக்கும் குழு பணி முறையைப் பற்றிக் கூறுவதோடு மட்டுமில்லாமல், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், கீழ் துவக்கப் பள்ளிகளின் விதிமுறைகள் பற்றியும் ஆராய்ந்து சொல்லலாம் என்றுதான் கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU A.R. DAMODARAN : Sir, this proposal to give advance increments to certain Pandits who have qualified for B.A. or M.A., if I am to understand the Minister correctly, would then apply to all Sanskrit and Hindi Pandits also and to those S.S.L.C. passed teachers who may get B.A. or M.A. degree by private study. May I know from the Government whether this facility would be extended to all such persons who would appear for B.A. or M.A. examination and pass that by private study, as in the case of Tamil Pandits or whether it would be done only in the case of Tamil Pandits?

[27th August 1970

மாண்புமிகு திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் : முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள்தான் தற்போது பி.ஏ., பி.டி. படித்த ஆசிரியர்களுக்கு இணையாகக் கருதப்படுகிறார்கள். அதே அளவுக்கு சமஸ்கிருத, இந்தி பண்டிட்கள் இருந்து அவர்களும் பிறகு எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றால், அவர்களுக்கும் தமிழாசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கும் இச்சலுகையைக் கொடுக்கலாம். தற்போது தமிழாசிரியர்களுக்கே இந்தத் தடை இருக்கிறது. இந்தத் தடை நீக்கப்பட்ட நிலையில் இந்தத் தடை இந்தி, சமஸ்கிருத ஆசிரியர்களுக்கும் இருந்தால் அவர்களுக்கும் அது நீக்கப்படும்.

திரு. சா. கணேசன் : இப்போது எம்.ஏ. படித்தவர்கள் என்ற பொருளில்தான் இருக்கிறது. அவர்கள் ஏற்கெனவே செகண்டரி கிரேடு டிரெயின்டாக இருந்தால் ஆட்சேபணையில்லை. செகண்டரி கிரேடு டிரெயினிங் இல்லாமல், வித்வான் பரிட்சை மட்டும் பாஸ் செய்து விட்டு, அதற்குப் பிறகு பி.ஏ. படித்து துறையில் அனுபவமும் மொழியில் திறமையும் பெறுகிறார்களே தவிர, பயிற்றுவிக்கும் பயிற்சியில்லாமலேயே போய்விடுகிறது. ஆகவே செகண்டரி கிரேடு டிரெயினிங் அல்லது வேறு எந்த டிரெயினிங்காவது பெற்றிருந்து அவர்கள் பிறகு எம்.ஏ. தகுதி பெற்றால், அவர்களுக்கு ஊக்க ஊதிய உயர்வு கொடுப்பதில் நியாயம் இருக்கும். அப்படியில்லை என்றால், பி.ஏ. பாஸ் செய்து விட்டு 9 மாதத்தில் பி.டி. பாஸ் செய்துவிடலாம். டிரெயினிங்குக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். குறைந்த பட்சம் செகண்டரி கிரேடு டிரெயினிங்காவது முடித்திருக்கிறார்களா அல்லது பண்டிட் டிரெயினிங்காவது முடித்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்து அரசு முடிவெடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு கருத்து தெரிவித்தார்கள். அதையொட்டி ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெறும் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு மட்டும் எப்படி 'இன்செண்டிவ் இன்கிரிமெண்ட் கொடுக்கமுடியும்' என்றார்கள். தற்போது தமிழாசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் பயிற்சி பெறாதவர்களாக இருக்க முடியாது. ஒன்று தமிழ் பண்டிட் டிரெயினிங்காவது இருக்க வேண்டும் அல்லது செகண்டரி கிரேடு டிரெயினிங்காவது இருக்க வேண்டும். பயிற்சி பெறாத ஆசிரியர் யாரும் இப்போது தமிழ் நாட்டில் இருக்க முடியாது. எல்லோரும் ஏதோ ஒரு வகையில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்களாகத்தான் இருக்க முடியும். பயிற்சி பெறாமல் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் வேண்டுமானால் இருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. ஆர். நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ராஜா அய்யர் அவர்கள் கூறிய கருத்தினைத்தான் நானும் சொல்வதாக இருந்தேன். தமிழாசிரிகளாக வருகிறவர்கள் செகண்டரி கிரேடு பயிற்சியோ, தமிழாசிரியர் பயிற்சியோ அல்லது பி.டி. பயிற்சியோ பெற்றுதான் ஆசிரியர்களாக வருகிறார்கள். எனவேதான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கும் பயிற்சி இருக்கிறது என்ற வகையில் அவர்கள் முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களாக எண்ணப்படுகிறார்கள்.

27th August 1970]

திரு. எஸ். முத்துசாமி : தமிழாசிரியர்களாகப் பட்டம் பெறுகிறவர்கள் சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களில் படித்துப் பட்டம் பெறும் பட்டப் படிப்புக்கு, பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி-க்கு இணையானவர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இப்போது வித்வான் பட்டம் பி.ஏ. பட்டத்திற்குச் சமம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் வித்வான் பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் முதல் நிலை தமிழாசிரியர்களாக, பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கு இணையாக வைத்தெண்ணப்படுகிறார்களே தவிர, அவர்கள் 'குவாலிபிடி ஷன்' பி.ஏ., பி.எஸ்ஸிக்கு இணையானது என்ற அளவுக்கு பல்கலைக் கழகத்தால் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனாலும் தமிழாசிரியரின் பொறுப்புக்களை பி.டி. ஆசிரியர்களின் பொறுப்புக்குச் சமமானதாக வைத்திருக்கிறோம்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்போடு தமிழாசிரியர் பதவிக்கு வர முடியாது என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அப்படி ஆசிரியர் பயிற்சியோ வித்வான் பட்டமோ இல்லாதவர்களை இரண்டாவது நிலை தமிழாசிரியர்களாக நியமிக்கலாம், நியமிக்கப் படுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

S.S.L.C. Public Examination

*16. Q.—THIRU M. SANKARALINGAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether there is any High School in our State in which no student had passed in the S.S.L.C. Public Examination in March 1969 ; and

(b) if so, the names of those schools ?

எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வு

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) 1969 மார்ச்சு மாதம் நடைபெற்ற எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வில் ஒரு மாணவருங்கூட வெற்றி பெறாத உயர்நிலைப் பள்ளிகள் நமது மாநிலத்தில் உண்டா ?

(இ) ஆம் எனில், அவற்றின் பெயர்கள் யாவை ?

[27th August 1970

மாண்புமிகு திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் :

(அ) ஆம்.

(ஆ) அப்பள்ளிகளின் பெயர்களாவன :

1. அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, நடுபட்டி (மதுரை மாவட்டம்).
2. அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, எரியூர் (தர்மபுரி மாவட்டம்).
3. அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, மேலதனியம், (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்).
4. அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, கிள்ளுக்கோட்டை, (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்).
5. அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, அந்தவாடி, (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்).
6. அரசினர் அரிசன உயர்நிலைப்பள்ளி, திருத்தலையூர், (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்).
7. அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, பூவை மாநகர், (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்).
8. வேலுடயார் உயர்நிலைப்பள்ளி, திருவாரூர், (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்).
9. அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, அரசங்குடி, (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்).
10. அரசினர் உயர்நிலைப்பள்ளி, காட்டூர், (செங்கல்பட்டு மாவட்டம்).
11. நகராண்மை பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி, நாட்டுப்பிள்ளை யார் கோயில் தெரு, சென்னை-1.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பட்டியலிலிருந்து மதுரைக்கு வடக்கே உள்ள பல அரசினர் பள்ளிகளில் ஒரு மாணவர்கூட வெற்றி பெறாத நிலையில் பயிற்றுவித்திருக்கிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். இந்நிலையை மாற்ற என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அல்லது அந்தப் பள்ளிகள் கல்வி வளர்ச்சிக்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

4-50
p.m.

மாண்புமிகு திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு கணக்குப்படி, 1969 மார்ச் மாதம் நடைபெற்ற எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வில் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் எல்லா ஆண்டுகளிலும் இதே நிலை அந்தப் பள்ளிகளில் வருகின்றது என்று கூறுவதற்கில்லை. சில பள்ளிகளில் பதினான்கு பேர்களை அனுப்புகிறார்கள். சில இடங்களில் 30, 40 என்று அனுப்புகிறார்கள். சில இடங்களில் ஆறு பேர்களை மட்டும் அனுப்பி அவர்கள் அத்தனை பேரும் வெற்றி பெற்றால் நூறு சதவிகிதம் வெற்றி என்பார்கள். மூன்று பேர் அனுப்பி மூன்று பேரும் தோற்றால், நூறு சதவிகிதம் தோல்வி என்பார்கள். நூற்றுக்கு நூறு தேர்வடைந்த பிள்ளைகள் உள்ள பள்ளிகள் 38 இருக்கின்றன. ஒருவரும் வெற்றி பெறாமல் தோல்வி பெற்ற பள்ளிகளுக்குக் கல்வி அதிகாரிகள் தனி உத்தரவு அனுப்பி, அந்தப் பள்ளிகளில் பயிற்சிகளைக் கவனிக்கிறார்கள். ஆசிரியர்கள் சரியாக இல்லாவிட்டால், அவர்களை மாற்றவும் பிள்ளைகளுக்குத் தனியாகப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள். அதற்கான உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

27th August 1970]

புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி : மாணவர்களுக்குத் தனிப் பயிற்சி தருகிற ஆசிரியர்களுக்கு ஏதேனும் அரசு சிறப்பு ஊதியம் தருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் : ஏற்கெனவே சரியாகச் சொல்லிக் கொடுக்காத குற்றத்திற்காக அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்காமல் இருப்பதே பெரிய பாக்கியமாகும். அவர்கள் சரியாக நடத்தவில்லை என்பதற்காகத்தான் தனி வகுப்புகள் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் தந்த பட்டியலிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால் ஒரு மாணவரும் தேரூத பள்ளிகள் பெரும்பாலும் அரசினர் பள்ளியாகவோ, நகராண்மைப் பள்ளியாகவோதான் இருக்கின்றன. இதைப்போல தனியார் பள்ளிகளில் இருப்பதில்லை. அதற்கான காரணங்களை ஆராயும்போது, தனியார் பள்ளிகளில் இருக்கிற வசதிகள் அரசினர் பள்ளிகளில் கிடைக்காமல் இருக்கின்றன. குறிப்பாக ஆசிரியர்கள் தனியார் பள்ளிகளில் ஒரே இடத்தில் பணியாற்றுவதால் அவர்கள் பள்ளியோடு ஐக்கியப்பட்டு ஒன்றி தங்கள் கருத்தை ஊன்றி பணியாற்ற வாய்ப்பிருக்கிறது. அரசினர் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு அது இல்லை. அவர்கள் அடிக்கடி மாற்றலுக்கு ஆளாகிறார்கள். ஆகையால் தனியார் பள்ளிகளில் உள்ள சலுகைகளை வாய்ப்புகளை அரசினர் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குத் தருவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பட்டியலில் ஒரு தனியார் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிறது. இரண்டு பள்ளிகளுக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதைப்போல, சில பல வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. தனியார் துறையில் அவர்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய தகுதிபெற்ற ஆசிரியர்களைப் போட்டுக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் பணியாற்றும் நல்ல திறமை மிக்கவர்களை தங்களிடம் வாருங்கள் என்று அழைத்துக் கொள்கிறார்கள். அரசினர் பள்ளிகளில் அப்படி அல்ல. படித்து ஆசிரியர் தகுதி பெற்ற அனைவரும் விண்ணப்பிப்பார்கள். அவர்கள் அனைவரையும் அழைத்து வேலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. யார் யார் வருகிறார்களோ அத்தனை பேரையும் அழைத்து, அவர்கள் எதை விரும்புகிறார்களோ அதைத் தந்து யாரை அழைத்துக்கொண்டு வந்து எந்த இடத்திற்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ, அங்கே அனுப்பப்படுகிறார்கள். தனியார் பள்ளிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை, ஆசிரியர்கள் நிரந்தரமாக 30 அல்லது 35 ஆண்டுகள் ஒரே பள்ளியை விட்டு நகராமல் இருந்து சொல்லிக்கொடுக்கிற வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இடையிடையே வேறு ஊர்களுக்கு அவர்களை மாற்றுகின்ற நிலை இல்லை. அவர்கள் ஒரே ஊரில் இருக்கலாம். அங்கே வீடு வாங்கிக் கொள்ளலாம். எருமை மாடு வாங்கிக் கட்டிக் கொள்ளலாம், ஒரே இடத்தில் தங்கலாம் என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. அரசினர் பள்ளிகளில் நூற்றுக்கு நூறு வெற்றிபெறும் பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. நல்ல முறையில் இயங்காத பள்ளிகள் பேரில் கல்வித் துறை மூலமாக என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் எடுத்து வருகிறோம்.

[27th August 1970

DEPUTY CHAIRMAN : Now we have used one full hour for the questions. I want to know whether the House permits the question hour to be continued for another ten minutes so that we may finish the supplementaries and another two questions.

HON. MEMBERS : Yes.

DEPUTY CHAIRMAN : Supplementaries are continued.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : அமைச்சர் தெரிவித்த 'லிஸ்ட்' படி மிகவும் பின் தங்கிய பகுதியில் ஆசிரியர்கள் குடியிருந்து பள்ளிகளை நடத்தாததால் தான் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அரசு உணருமா? அதைப் பரிசீலனை செய்து ஆசிரியர்கள் அங்கேயே தங்கியிருந்து கல்வி போதிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதும் ஒரு வகையான காரணம்தான். ஆங்காங்கு ஆசிரியர்கள் இருந்து பயிற்றுவிப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டியதுதான். இப்போது பெண் ஆசிரியைகளுக்கு அந்த வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்பதுதான் அரசின் கொள்கை. அதைக்கூட ஏற்படுத்த முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறோம். ஒரு யூனியன் முழுவதும் ஒரு ஆண்டிற்கு ஐந்து பெண் ஆசிரியைகளுக்கு இடம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் அளவில்தான் நிதி ஒதுக்கப்படுகிறது. பொது மக்கள் ஒத்துழைத்து அங்கே ஆசிரியர்கள் வரும்போது குடியிருக்க இடம் ஒதுக்கி வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களும் நல்ல முறையில் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு வீடு கட்டித் தர வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருப்பதால், அதற்கான நிதி வசதி வரும்போது அதைச் செய்வோம். எப்படியிருந்தாலும் தலைமை ஆசிரியர் திறமையைப் பொறுத்துத்தான், அவர்கள் காட்டுகிற ஊக்கத்தின் பேரில்தான், அந்தந்தப் பள்ளிகளில் நல்ல நிலைமைகள் உருவாகின்றன. ஆகையால் ஆங்காங்குள்ள தலைமை ஆசிரியர்களும் இதில் அக்கறை கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களுக்கும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. டி. சந்தோஷம் : மிகவும் ஆணித்தரமான புள்ளி விவரங்கள் குறிப்பாக அரசினர் பள்ளிகளில்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன என்பதைக் காட்டியபோதிலும், அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் திறமையாக விமர்சனம் கொடுத்து, அந்த ஆசிரியர்களைப் பாதுகாக்க முயற்சிக்குகிறார்கள். தனியார் பள்ளிகளில் ஏற்படாத நிலைமை அரசினர் பள்ளிகளில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தனியார் பள்ளிகளில் இதுபோன்று தவறுகள் நடந்தால், அங்கே உடனே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. திறமையாய்ச் சொல்லிக் கொடுத்து மாணவர்கள் நல்ல முறையில் தேர்ச்சி பெறும்போது, அந்த ஆசிரியர்கள் ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள். ஏதாவது இனும் தரும் வகையில் அவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கப்படுகிறது. அதைப்போல, அரசினர் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் தவறும்போது, தண்டனை அளிக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் பணியாற்றும்போது அவர்களுக்கு ஊக்கம் தர வழி செய்ய வேண்டும். அதை அரசு அமுலாக்குமா?

27th August 1970]

மாண்புமிகு திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இவற்றை யெல்லாம் கண்காணிக்க வைக்கப்பட்டிருக்கிற அமைப்பு சரியாக இருக்கிறது. அதற்கான அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவரவர்கள் தங்களுடைய கடமையைத் திறம்படச் செய்யும்போது இவை நிறைவேற முடியும். சில பள்ளிகள் சிறப்பாக இருப்பதற்குக் காரணம் தலைமை ஆசிரியர்கள் எடுத்துக்கொள்கிற ஊக்கமும் முயற்சியும்தான். பள்ளிகளைக் கண்காணிக்க இன்ஸ்பெக்டிங் ஆபிசர்கள் இருக்கிறார்கள். டி.இ.ஓ. இருக்கிறார். அதற்குமேல் சி.இ.ஓ. இருக்கிறார். அவர்கள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை பள்ளிகளுக்குச் சென்று வகுப்புகள் நடைபெறுகின்ற விதத்தைக் கண்காணிக்க வேண்டும். அவற்றில் தவறு இருந்தால், அவர்கள் அவற்றைக் கண்டு அதற்கான தண்டனை கொடுக்கலாம் என்று கூட சட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால், குறைபாடுள்ள பள்ளிகளைத் தனியாக எடுத்து என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்துள்ள விவரப்படி சுமார் 11 பள்ளிகளில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வகுப்பில் ஒருவர் கூட தேர்வு பெறவில்லை என்று தெரிகிறது. இந்த ஆண்டு மட்டும் இந்த விசேஷ நிலை இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். இது போன்று சென்று ஆண்டும் பல பள்ளிகளில் ஒரு மாணவர்கூட தேராமல் இருந்திருக்கலாம். அவை எத்தனை பள்ளிகள் என்று தெரிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் : இந்த ஆண்டு கணக்கு வரவில்லை. 1969 மார்ச் திங்களில் எழுதப்பட்ட எஸ்.எஸ்.எல். சி. தேர்வில்தான் இப்போதுள்ள நிலை இருக்கிறது. 1968-ம் ஆண்டில் 4 உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், 1967-ல் இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் 1966-ம் ஆண்டு இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும், இந்த நிலைமைகள் இருந்தன. 1969-ல்தான் 11 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

திரு. சி.வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களே கூறும்போது, இந்தக் கல்வி நிலையை ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்காக டி.இ.ஓ., சி.இ.ஓ. இவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்றும், இருந்தாலும் சில பள்ளிகளில் ஒரு மாணவர் கூடத் தேறவில்லை என்றும் கூறினார்கள். ஒரு பள்ளியில் 40 மாணவர்கள் தேர்விற்குச் சென்றாலும், அந்த 40 பேரும்கூட சில சமயம் 'பாஸ்' செய்வதில்லை என்றும் கூறினார்கள். இது ஆசிரியர்களின் திறமைக் குறைவினால்தான் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் அந்த 40 மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்த ஆசிரியர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கப்படுமா? அல்லது அது முடியாவிட்டால், அந்த 40 மாணவர்களுக்காவது ஒரு வருஷம் தண்டனை வழங்குவார்களா இந்த அரசு என்று அறிய விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு)

[27th August 1970

Travelling Allowance

*17. Q.—THIRU SAW. GANESAN (on behalf of THIRU G. SWAMINATHAN) : Will the Hon. the Minister for Education and Health be pleased to state :

(a) whether it is a fact that the peon attached to Drugs Inspector, Thanjavur, has drawn more travelling allowance than his officer who is gazetted ; and

(b) if so, the reason therefor ?

பயணப்படி

திரு. சா. கணேசன் (திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சார்பில்) : மாண்புமிகு கல்வி-சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தஞ்சாவூரில் உள்ள மருந்து இன்ஸ்பெக்டருடன் (Drugs Inspector) இணைக்கப்பட்ட ஏவலர் (கடைநிலை ஊழியர்) அரசிதழ்ப் பதிவு பெற்ற தனது அதிகாரியைக் காட்டிலும் அதிகப் பயணப்படி பெற்றுள்ளார் என்பது உண்மையா ?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம் ; (இ) மருந்துச் சரக்குகள் ஆய்வாளர் குறிப்பிட்ட மாதப் பயணப்படியாக ரூபாய் 75/- மட்டும் பெறும்போது, அவரது சேவகர் தமிழ்நாடு பயணப்படி விதிகளின்படி பயணப்படி பெறுவதே அதற்குக் காரணம்.

திரு. சா. கணேசன் : அவர்கள் பெற்ற தொகை எவ்வளவு ? மொத்தம் அந்த ஆண்டில் பெற்றதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி.ஆர். நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1969-ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் ரூ. 77-75, மார்ச் மாதம் ரூ. 81-87, நவம்பர் மாதம் 1968-ல் ரூ. 82-20 என்று இருக்கிறது. ஆக இந்தத் தொகை ரூ. 82-க்கும் 83-க்கும் இடையில் உள்ளது.

Loans borrowed by farmers

*18. Q.—THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government will take the responsibility of repaying the loans borrowed by the farmers for deepening irrigation wells and digging new wells in drought-affected areas in Tamil Nadu, particularly in Srivilliputhur and Sathur taluks during the last few years and thereby give relief to them?

விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்கள்

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

27th August 1970]

தமிழகத்தில் வறட்சிப் பகுதிகளில் குறிப்பாக, ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் சாத்தூர் தாலுக்காக்களில் கடந்த சில வருடங்களில், நீர்ப்பாசனக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும், புதிய கிணறுகளைத் தோண்டவும் விவசாயிகள் வாங்கிய கடன்களை தீர்க்க முடியாத அளவுக்கு அவர்கள் நலிந்து விட்ட காரணத்தால், அக்கடன்களை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு முழு நிவாரணமளிக்குமா ?

THE HON. THIRU K.A. MATHIALAGAN : The Collectors of Ramana-nathapuram, Madurai and Tirunelveli have been authorised to adopt a go slow policy in the collection of dues to Government in the areas where they are personally satisfied that owing to failure of rains, acute drought conditions prevail. They will also be competent to recommend such concessions which are necessary to meet the situation and the Government will sympathetically consider them.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தென் ஜில்லாக்களின் அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள கலெக்டர்களுக்குக் கூறியதைப்போல், தொடர்ந்து 4-வது வருடமாக அங்கெல்லாம் மழையில்லாத நிலைமை இருக்கிறது. 4 வருடமாகக் கிணறுகள் தோண்டி விவசாயம் செய்தும்கூட கொஞ்சமும் வருமானம் இல்லாமல் கடன் ஏறியதோடு கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிணறு வெட்டக் கடன் வாங்கியதைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு, வெட்டிய கிணறுகளிலும் தண்ணீர் இல்லாத நிலையில் விவசாயிகள் மிகுந்த சிரமப்படுகிறார்கள். எனவே அவர்களுக்குக் கொடுத்த கடன்களுக்கெல்லாம் முழு நிவாரணம் அளிக்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். விவசாயிகளின் நிலைமையைப் பற்றி அரசாங்கம் விசாரணை செய்து அதன் மீதாவது ஒரு முடிவெடுக்க முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

4-50
p.m.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியதைப் போலவே, இங்கே “பைனான்சியல் ரெக்” என்று ஆங்கிலத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது அவர்கள் “நொறுங்கி” விட்டார்கள் என்றுதான் போட்டிருக்கிறார்கள். இருந்த போதிலும் இந்த அரசை நடத்துகிறவர்களும் “பைனான்சியல் ரெக்” ஆகாமல் இருப்பதற்குப் பார்த்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த வறட்சிப் பிரதேசத்தில் 6 மாத காலங்களுக்கு வரி வசூலைத் தள்ளிப் போட வேண்டும் என்று 26-3-70 அன்று தேதியிட்ட ஆணைப்படி உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. நிலவரி பாக்கியாகட்டும், கடன் வகைகள் ஆகட்டும், அங்கே வசூலிக்கப்பட வேண்டியதில்லை. அவைகளையெல்லாம் தள்ளி வைக்கலாம் என்ற அதிகாரம் கலெக்டர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினர் சொல்லுகிற அளவுக்கு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. சிரமமான நிலையில் வசூலிக்கப்பட முடியாத நிலைமையில் இருக்கலாம். ஆனால் பொதுவாகக் கடன்களை எல்லாம் விட்டுவிட வேண்டும் என்று சொல்லுகிற யோசனையை ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லை.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பல வருடங்களாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் வசூலிக்கப்படாமல் ஒரு கோடிக்கு மேலாக இருப்பது மாண்பு

[27th August 1970

மிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இம்மாதிரி ஒவ்வொரு முறையும் வசூலிக்க முற்படுகையில் இப்படிச் கஷ்டமான நிலைமை இருக்கிறது. இப்போது வசூலிப்பதை ஒத்தி வையுங்கள் என்று கேட்டு, அப்படி ஒத்தி வைத்துக் கொண்டே போவது என்பது நடந்து கொண்டு வருகிறது. எனவே இதற்கு சரியாக ஒரு முடிவு காணும் வகையில், ஒரு கமிட்டியையாவது ஏற்படுத்தி, அதற்குக் கலெக்டரையோ, ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரையோ தலைவராகப் போட்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னதைப்போல், பல வருட காலமாக வசூலிக்கப்படாது இருக்கிற கடன்களுக்கு ஒட்டு மொத்தமான நிவாரணம் அளிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பல வருடங்களாக வரிகள், கடன்கள் வசூலாகவில்லை என்பது உண்மை. அதைப்பற்றி இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் நாங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோதும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரெட்டியார் அவர்கள் இப்போது எந்தக் கட்சி என்று எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் அப்போது சார்ந்திருந்த கட்சி ஆட்சியில் இருக்கும்போதே, வரி வசூல் செய்யப்படாமல் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் பாக்கியிருந்தது என்பது அவருக்கும் தெரியும் என்றே கருதுகிறேன். அங்கே உள்ளவர்களால் கொடுக்க முடியாது. அவ்வளவு சிரமம் என்பது மட்டுமல்ல. அன்றைக்கு இருந்த அரசாங்க நிர்வாகம், அமைப்பு எல்லாம் அதற்குச் சாதகமாக இருந்தது. ஆனால் அது ஒரு பொதுப் பிரச்னை. அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. பொதுவாக வறட்சி ஏற்படுகிறபோது, பயிர்கள் விளையாதபோது, வரி வசூலை ரத்து செய்வது போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம். ஆனால் கொடுக்கிற கடனை எல்லாம் திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், அது எவ்வளவுதான் வளமான அரசாங்கமாக இருந்தாலும், அவர்களும் கடன்காரர்களாகத்தான் ஆகும் நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கிணறுகளை ஆழப்படுத்த, கிணறுகளை வெட்டக் கடன் பெற்று, அதனால் பயன் பெறாத வகையில் கற்பாறையாக இருந்து, வறண்ட நிலை ஏற்பட்டுவிட்ட காரணத்தால், அப்படி வறட்சி கொண்ட கிணறுகளையாவது விசாரித்தறிந்து அந்த விவசாயிகளுக்கு மட்டுமாவது நிவாரணம் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பொதுவாக ஒத்தி வைக்கிற காரியங்களைத்தான் அரசாங்கம் கவனிக்கும். கிணறு என்பது ஒவ்வொரு ஊரில் ஒவ்வொரு வகையான ஆழத்திற்குப் போகிறது. சில இடங்களில் தண்ணீர் வரும். சிலவற்றை நன்கு ஆழப்படுத்தினால் தண்ணீர் வரும். இப்படிப்பட்ட கிணறுகளை ஆழப்படுத்த வாங்கப்பட்ட கடன்கள் எல்லாம் அரசுக்குத் திரும்ப வரவேண்டுமே ஒழிய முழுவதும் நிவாரணமாக வேண்டும் என்பது சரியல்ல. பிறகு அதுவே ஒரு கொள்கையாகி விடும். இது வெறும் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், சாத்தூர் பகுதியைப் பொறுத்த பிரச்னை மட்டுமல்ல. கோடிக் கணக்கான ரூபாய் சம்பந்தப்பட்ட கொள்கைப் பிரச்னை. ஆகவே அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை.

27th August 1970]

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் அரசாங்கம் உதவி செய்ய முடியும் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் பல வருடங்களாக இந்தத் தொகையெல்லாம் ஏட்டிலேயே இருக்கிறதே தவிர வசூலிக்கப்படவில்லை. எந்தச் சர்க்காராக இருந்தாலும் சரி, நான் சார்ந்திருக்கிற கட்சியைச் சார்ந்த சர்க்காரானாலும் சரி, பல வருடங்களாக இந்த வகையில் முயற்சி செய்து ஒவ்வொரு தடவையும் ஒத்திப் போடப்பட்டு — அது அரசியல் காரணங்களுக்காக இருந்தாலும் சரி, தனிப்பட்ட தயவு தாட்சண்யங்களுக்காக இருந்தாலும் சரி — வசூலாகாமல் இருந்துவிட்டது. கொள்கையளவில் விட்டுக் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலும்கூட, நடைமுறையில் இந்தத் தொகை இன்னமும் வசூலிக்கப்படாமலேயே இருந்து வருகிறது. எனவே இதற்கு ஒரு முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். அந்த முறையில் ஒரு தீர்வு காண அரசாங்கம் முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ரெட்டியார் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் பிரச்சனைகள் மிகவும் பிரத்தியேகமான பிரச்சனைகள். ஜமீந்தார்கள் ஒரு பக்கம். சிவகங்கை, சேத்தூர் ராஜா, போன்றவர்கள் மறுபக்கம். இப்படிப் பிரத்தியேக நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட சில நிலைமைகள் காரணமாக பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்றைக்கு இந்த ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகுதான், மக்களுக்கே கூட அங்கே ஒரு அரசாங்கம் இருக்கிறது. மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு தொடர்பிருக்கிறது என்ற அளவுக்கு எண்ணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்னமும் கூட மதுரையைத்தான் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தலைநகராக வைத்திருக்கிறோம். இப்படிப் பல விசேஷ குண நலன்களைக் கொண்ட, விசேஷ அம்சங்களைக் கொண்ட மாவட்டம் அது. இப்படிப்பட்ட மாவட்டத்தில் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் வரி இன்னும் வசூலாகவில்லை என்பது ஒரு பெரிய ஆச்சர்யமான விஷயமல்ல. அந்த மாவட்டத்தின் நில அமைப்புக்கூட அப்படித்தான் இருக்கிறது. செட்டி நாடு பகுதியிலுள்ள காடுகாத்தான் என்ற இடத்திற்குப் போயிருந்தேன். அங்கே 200 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக பைசல் செய்யப்படாத பட்டாக்கள் பற்றிய வியாஜ்யம் இருந்து வருகிறது இன்றைக்கும். ஆனாலும் நம்முடைய புதிய அரசாங்கம் மக்களுக்கு ஒரு தெம்பினைக் கொடுத்து வருகிறது. அவர்கள் சொல்லுகிற பிரச்சனைகளைக் கவனிக்கிறோம். ஆனால் கடன் கொடுத்ததை எல்லாம் விட்டுவிடுவது என்ற நிலைமையில்லாமல், கடனை திருப்பிக் கொடுக்கும்படியான நிலைமையையும் அந்த விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றுதான் பாடுபடுகிறோம்.

DEPUTY CHAIRMAN : Questions 19 and 20 are postponed.

Questions are over.

[27th August 1970]

II. ADJOURNMENT MOTION *Re situation created among teachers and Harijans by the attack on Thiruvalargal P. Venkatachalam and P. Rengasami by Thiru M. K. Palaniswami, candidate defeated in election to Avinashi Town Panchayat.*

DEPUTY CHAIRMAN : I have received notice of a motion from Thiru S. Muthuswamy, M.L.C., for the adjournment of the business of the House to discuss a definite matter of urgent public importance, namely,

“அவிநாசி நகர பஞ்சாயத்து தேர்தலில் நின்று தோல்வியுற்ற திரு. எம். கே. பழநிசாமி என்பவர் 23/24-8-70 இரவு வள்ளுவர் காலனியில் வசித்துவரும் திரு. பி. வெங்கடாசலம் என்னும் அவிநாசிலிங்கம் பாளையத்தில் பணி புரியும் ஆசிரியரையும் அவர் சகோதரர் திரு. பி. ரங்கசாமி என்னும் ராக்கியாபாளையத்தில் பணி புரியும் ஆசிரியரையும் அவர்கள் வீட்டிற்குள் புகுந்து அவர்களையும் அவர்கள் வீட்டில் உள்ளவர்களையும் அடித்துத் துன்புறுத்தி யிருக்கிறார்கள். திரு. பழநிசாமியுடன் திரு. பழநியப்பன் என்பவரும் மற்றும் சிலரும் சேர்ந்துகொண்டு மேற் குறிப்பிட்டவர்களைத் தாக்கி, ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் தேர்தலில் திரு. எம். கே. பழநிசாமி அவர்களுக்கு வாக்களிக்கவில்லை என்றும் திட்டி யிருக்கிறார்கள். அவ்விரு சகோதரர்களும் தப்பிச் சென்று போலீசில் புகார் செய்தும் இதுவரையில் எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதனால் ஆசிரியர் சமுதாயத்திலும், குறிப்பாக ஹரிஜன மக்கள் மத்தியிலும் பெரும் பதட்ட நிலைமையும் கொந்தளிப்பான சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளது.”

Now I want to know from the hon. Member how the matter falls within the scope of the rules relating to adjournment motions.

5-10
p.m.

திரு. எஸ். முத்துசாமி : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் நடந்து முடிந்தவுடன், அதையே கருத்தில் கொண்டு இரவில் ஆசிரியர்களின் வீடு புகுந்து தாக்கிய பின்னரும், ஹரிஜன காலனியில் புகுந்து தாக்கிய பின்னரும் கூட அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பில்லை என்ற அளவுக்கு அங்கே இருக்கக் கூடிய காவல் துறையின் நடவடிக்கைகள் இருக்கின்ற காரணத்தால், ஆசிரியர்களை அவர்கள் மேற்கொண்டு தாக்கக்கூடிய சூழ்நிலையையும், அதைக் கண்டித்து ஆசிரியர்கள் அங்கே ஊர்வலங்கள் நடத்துகின்ற சூழ்நிலையையும், அவிஞ்சியில் உள்ள ஹரிஜன மக்கள் தங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற குரல் கொடுப்பதையும் அங்கே காண்கிறோம். இந்த நிலைமையையெல்லாம் இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தாக்கியவர்கள் மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாத காரணத்தால், ஆசிரியர்கள் மீண்டும் தங்களை அவர்கள் இரவில் வீடு புகுந்து தாக்கக்கூடும் என்று பயப்படும் உணர்வுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆசிரியர்களை அடித்த நபர் அந்த ஊரில் செல்வாக்குள்ள பெரிய பணக்காரர். பல ஆட்களைத் தன் கீழ் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர். எனவே மீண்டும் ஆசிரியர்கள் இந்த வகையான அச்சத்திற்கு உள்ளாயிருக்கிற காரணத்தால், மாண்பு

27th August 1970]

மிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆசிரியர்கள் பாலும், ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்திற்கும் நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கோருவதோடு இச்சம்பவம் குறித்து முழுமையாக விவாதிக்க இச்சபையின் நடவடிக்கைகளை இன்று ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : Now I want to know the view point of the Government in the matter.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் தந்துள்ள ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் நடைபெற்றுவிட்ட சம்பவத்திற்காக காவல் துறையினர் எந்த வித நடவடிக்கையும் இதுவரையிலே மேற்கொள்ளவில்லை என்று எழுதித் தந்திருப்பதோடு அதன் அடிப்படையில் இங்கே உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை அவர்கள் சென்னையிலே மன்ற நடவடிக்கைகளிலே கலந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால், காவல் துறையினர் எடுத்த நடவடிக்கை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படாமல் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். கோவை மாவட்டம் அவினாசியில் உள்ள வள்ளுவர் தெருவைச் சேர்ந்த பால கிருஷ்ணனின் குமாரர் திரு. வெங்கடாசலம் 24-8-70 அன்று இரவு ஒரு மணிக்கு அவினாசி போலீஸ் நிலையத்தில் ஒரு புகார் கொடுத்தார். இ.பி.கோ. 448, 341, 323-இன் படி ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டது. வழக்கு எண் 775/70. புகாரில் திருவாளர்கள் என். கே. பழநிசாமி, பழநியப்பன், கிட்டப்பன் ஆகியோர், திருமதி நாச்சம்மாள், திருமதி இராமகிருஷ்ணம்மாள், திருமதி இராமசாமி அம்மாள் ஆகியோரைத் தாக்கிக் காயப்படுத்தியதாகக் கூறப்பட்டது. திருமதி நாச்சம்மாள் திரு. வெங்கடாசலத்தின் மனைவியார். திருமதி இராமசாமி வெங்கடாசலத்தின் தாயாராகும். கிட்டப்பன் ஆகியோர் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள். தாக்கப்பட்டதனால் காயப்பட்டவர்களை மருத்துவ விடுதிக்குச் சிகிச்சைக்காக உடனடியாக அனுப்பி வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. குற்றஞ் சாட்டப்பட்டிருக்கின்ற பழனி யப்பன் 26-8-70 அன்று 12.30 மணிக்கு கைது செய்யப்பட்டு மேட்டுப் போளையம் சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்பு ஆஜர் செய்யப்பட்டு ரிமாண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். கிட்டப்பன் இன்று கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார். ரிமாண்டிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். என். கே. பழனிசாமி தலைமறைவாக இருக்கிறார். அவரைக் கைது செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. வழக்கு புலன் விசாரணையில் இருக்கிறது. புகார் கொடுத்த வெங்கிடாசலம், அவருடைய சகோதரர், மற்றும் அவினாசி ஆசிரியர்கள் சங்கத்தின் செயலாளர் ஆகியோரைக் கோவை ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரி சந்தித்து விசாரணை நடந்து வருவதையும், போலீசார் எடுத்த நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறி 26—8—1970 அன்று ஆசிரியர்கள் ஊர்வலம் நடத்தி அதன் பிறகு நடத்தவதாக இருந்த பொதுக் கூட்டம் தேவையில்லை என்பதையும் அந்த அதிகாரி எடுத்துக்கூறினார். மேலே குறிப்பிட்டவர்கள் அந்த அதிகாரி

[27th August 1970

கூறிய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு கிளர்ச்சியை ஒத்தி வைத்துள்ளார்கள். நிலைமை தற்போது அமைதியாக உள்ளது. ஆசிரியர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும். இது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் நடைபெற்ற சம்பவம், பொதுவாக ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் ஏற்பட்டுவிட்ட ஒரு ஆபத்து என்கின்ற அளவில் யாரும் அஞ்சத் தேவையில்லை. ஆகவே இது அரசின் அன்றாட அலுவல்களில் ஒன்று என்ற அளவில் இந்த ஒத்தி வைப்புப் பிரேரணையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை என்ற என்னுடைய கருத்தைக் கூறி அமர்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : Now I have heard both sides. The subject-matter of the motion does not involve anything more than the ordinary administration of law and maintenance of order. Such matters do not form fit subjects for an adjournment motion. Therefore, I withhold consent to the raising of the matter.

III. Discussion on the Annual Financial Statement for 1970-71 and the Supplementary Financial Statement for 1969-70 of the Tamil Nadu Electricity Board.

DEPUTY CHAIRMAN : Now we resume discussion on the Electricity Board Budget.

5-20
p.m.

THIRU V. ISVARMURTI : Mr. Deputy Chairman, Sir, it is always a welcome thing to speak on the Electricity Board Budget because electricity constitutes a very vital part in our State economy, but, unfortunately, this year we witnessed a tragedy in the death of three agriculturists, because electricity was the problem behind the tragedy. Though it is unfortunate, I have to pay my homage to those three martyrs and to all those who fought for the cause and courted arrest and vindicated their stand. While I point out this unfortunate tragedy, I would like to pay my tribute to the Hon. the Chief Minister for not standing on false prestige and for immediately conceding the cause of the agriculturists. So, the Electricity Board has lately become a subject of all sorts of controversies. The hon. Members pointed out in the current debate two very important aspects. They have pointed out that the cost of generating electricity has gone up, and several Members from the Opposition pointed out that the Electricity Board had now become a cesspool of party politics. The cost of electricity is a very important problem because on that depend all other forms of activities. It affects the consumers and it affects the new industrialists also. While I have no particular suggestion to make, I would like to bring to the attention of the Government that the cost of electricity is not in the hands of any Government or any party. It depends on economic factors, engineering factors. For instance, the Electricity Board budget reads like an Engineering Report. There cannot be any controversy about it. We have to spend for generating several megawatts of electricity which is beyond the scope of

27th August 1970]

administration. But I am sorry to bring to the attention of the House that lately certain factors specially brought about by some sort of inter-union rivalries in the Electricity Board have helped to raise the cost of electricity. For instance, I would like to bring to the notice of the House that recently they have made a pay revision for the employees of the Electricity Board and this revision had an unnecessary political element in it. By just avoiding that element, the cost would have been put down, for instance, the billing of the several services. Normally a clerk in the Electricity Board could write bills for about thousand services in about ten days.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : Thousand bills per day or per month?

THIRU V. ISVARMURTI : I mean per month. I mean between 1st and 10th of the month the billing is finished. Lately, after 1967, the Association put forward a demand that this workload must be reduced. The Hon. the Education Minister, when he was in charge of Electricity, made a very wise suggestion of what he called 'bi-monthly billing system.' Instead of preparing bills for every month, once in two months, the bills could be written. By following that method, the workload of the clerks could be reduced. That was a welcome suggestion. But instead of following that suggestion, suddenly for some reason or other, that suggestion was not accepted and implemented. Instead of adopting this wise policy, the Board went on with the creation of about, I think, 17 more revenue units. Each revenue unit means about 15 clerks, and at about Rs. 300 per head, the cost comes to about Rs. 18,000. It is very interesting to know how each bill costs. The cost of preparation of each bill comes to about 83 paise. The House knows well that some of the charges for the bills come not even to 83 paise. The preparing of the bill is more expensive than the actual charges. Instead of reducing the cost of administration, this, in fact, has inflated the cost of administration. Not only that. The clerks put forward another demand. That is with regard to the writing of the consumer ledger.

THIRU S. RAGHAVANANDAM : I would like to know whether the hon. Member is recommending retrenchment in the Department or the State Electricity Board.

THIRU V. ISVARMURTI : I think the hon. Member need not impute any such motive. I am, in fact, for giving more employment to thousands of people. Now, thousands of applications have been received by the Board and they are pending disposal. So, I do not just mean retrenchment. When the writing of the ledger is done and once the ledger work is finished, some clerk who has to prepare the bill makes all these entries. The revenue units have put forward a demand that for writing consumer ledger they should appoint a new labour force.

[THIRU V. ISVARMURTI]

[27th August 1970]

The Government, instead of appointing new people, paid special allowance, and the payment is so artificially done that the journal of that Association called “மின்னழுத்தர்” (April 1970) thanked the Government with these words : “நன்றி, நன்றி, நாங்கள் கேட்டதோ ரூ. 28, கொடுத்ததோ ரூ. 40”. So, this statement from the very Association gives me the impression that the Government have gone out of the way to favour a particular section of the employees. In fact, the story behind this development is long. To cut the story short, I would like to point out that this section went on mass casual leave on the 12th March, 1970, and they staged a demonstration and action was taken. Indeed, as my hon. Friend Thiru Sundaresa Thevar pointed out, if you want a very good example of how the party is interfering with the working of the autonomous body, I can point out that the Chairman of the Electricity Board came out and stood under the D.M.K. flag and spoke to the labourers and disposed of them. At the same time, when some persons went on mass casual leave.....

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : The hon. Member is accusing the Chairman of the Electricity Board. It is a very grave charge he is making that he stood under the D.M.K. flag and addressed the workers. May I know whether it is a fact that the Chairman of the Electricity Board spoke under the D.M.K. flag or whether it happened accidentally ?

THIRU V. ISVARMURTI : Let us assume that this happened accidentally. Still I think it is worth while to bring to the attention of the Government how it affected the feelings of the employees.

THIRU C. V. RAJAGOPAL : Mr. Deputy Chairman, Sir, kindly excuse me. When the situation was very bad and when the agitation was at its height, what else could be done ? Whether the agitators were under the flag or not was immaterial. The Chairman wanted to bring about some peace and to settle the matter amicably. Naturally he had to go there, whether there was the D.M.K. flag or not. In order to satisfy the agitators, immediately he went there. There is nothing wrong in it. How can there be any motive behind it ? There is no motive at all. It is the bounden duty of the Chairman to go to the agitators to put down the agitation. There is nothing wrong in it.

THIRU V. ISVARMURTI : Mr. Deputy Chairman, of course, I sympathise with the plight of the Chairman. I know very well the Chairman was going to the office not through the front door but by the side door. I can very well understand his plight. I think persons of such stature should keep themselves free from such associations.

27th August 1790]

மாண்புமிகு திரு. பி.யு. ஷண்முகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மீண்டும் தவறாகச் சொல்கிறார். மின்சார வாரியத்தின் தலைவர் அவர்கள் முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொடியின் கீழ் நின்று கொண்டு பேசினார் என்று பத்திரிகையிலே வந்துவிடும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடியின் கீழ் நின்று சேர்மன் பேசினார் என்ற கடுமையான குற்றச் சாட்டைச் சொல்கிறார். அது சரியல்ல. அவர் தொழிலாளர்களோடு தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. எந்தத் தொழிற் சங்கம் என்று யோசிக்கவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அவர்களை அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று பார்க்கவில்லை. எப்படியாவது பேசி சமாதானத்தை உருவாக்குவதற்காக அவர் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கையைப் பாராட்டாமல் அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொடி கீழ் நின்று பேசினார் என்று குற்றச்சாட்டைச் சொல்வது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த யூனியனில் முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்லாமல் வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும் கணிசமான அளவில் இருக்கிறார்கள்.

5-30
p.m.

THIRU V. ISVARMURTI : I want to contrast how a similar demonstration was suppressed and how the Chairman was very unyielding. Just to bring out the contrast I made this reference. The same mass-casual leave course was adopted, the House knows, by the Electricity Board Engineers. They wanted to meet the Chairman ; but the Chairman did not even give them an opportunity to represent their case. The events that followed the demonstration of mass casual leave fully justify the inference that the Government deliberately wanted to victimise one Union in favour of the other. For instance, how the very important section of the Electricity Board employees, namely, the Engineers, feel humiliated, how they are now treated and shown to the other employees.

DEPUTY CHAIRMAN : May I request the hon. Members to confine themselves each to ten minutes since we have got nearly 15 speakers and we have got to finish by 7 o'clock ?

THE HON. THIRU O. P. RAMAN : As a matter of explanation, Sir, it is quite wrong to say that Engineers went on mass casual leave only ; in addition to that, they went on a lightning strike also.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது உங்களுக்குப் பயன்படாது.

THIRU V. ISVARMURTI : Whether they went on strike or the Government declared a lock-out is not the question. After the casual leave, they are supposed to come back and join duty. But the Government did not permit them to join duty.

[27th August 1970]

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : The hon. Member is again making the same mistake. It is not as if the Government declared a lock-out. The Engineers went on a lightning strike. The hon. Member may kindly make it clear.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இன்னும் விவரமாகச் சொல்லி நேன். அந்தப் பொறியாளர்கள், சங்கச் செயலாளர், மற்றும் யூனியனுடைய செயலாளர், பிரதிநிதிகள் ஆகியோர் என்னோடு பேசினார்கள். நான் கண் வலியோடு சிகிச்சை பெற்று வந்த நேரத்திலும் என்னைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள். 5 நாட்கள் தொடர்ந்து பேசினார்கள். கடைசியாகப் பேசியபோது நாங்கள் வேறு இடத்திலே பேசிவிட்டு மாலையிலே மீண்டும் அறிவிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு, மாலையில் கோட்டைக்கு வந்து பேசிவிட்டு அறிவிப்பதாகப் பொறியாளர் சங்கத்தின் செயலாளர், நன்றி தெரிவித்து என்னோடு கை குலுக்கி விட்டுப் போனார். போய் இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு இப்படி ஒரு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடப் போவதாக அறிக்கை விடுத்தார். இதைக் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRU V. ISVARMURTI : The Engineers got the news at about 3 P.M. to the effect that the Secretary was arrested in Tiruchi. So they wanted to.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்படிக்கைது செய்யப்பட்டார்களா? கைது செய்யப்பட்டதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நம்புகிறார்களா?

THIRU V. ISVARMURTI : Actually he was not arrested. But the Government could have easily, in the Provincial News, informed all the other Engineers that the Secretary was not arrested so that there could be no panic in their minds.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்கள் அந்த வேலை நிறுத்தத்தில் இரவு 12 மணிக்கு ஈடுபடப் போவதாக அறிவித்தார்கள். ஆனால் மாலை 5 மணிக்கு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு இயந்திரங்களை நிறுத்தி விட்டு, நிறுத்திய இயந்திரங்களை மற்றவர்கள் இயக்காதபடி இயந்திரங்களை ஆக்கிவிட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள். மதுரை, திருநெல்வேலி, திருச்சி, தஞ்சாவூர் போன்ற நகரங்கள் இருண்டு போய்விட்டன. அரசுக்கு இவர்கள் இப்படிச் செய்யப் போகிறார்கள் என்று முன்கூட்டியே ஓரளவு தெரிந்திருந்த காரணத்தினால், வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்து, இருண்டுபோன நகரங்களை மீண்டும் ஒளி பெறச் செய்தார்கள். திருநெல்வேலி நகரம் மூன்று மணி நேரம் இருளிலே மூழ்கியிருந்தது. 12 மணிக்கு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடப் போவதாகச் சொல்லிவிட்டு, மாலை 5 மணிக்கே, 6 மணிக்கே இப்படி ஒரு வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட என்ன காரணம்? அதற்குப் பிறகு இப்படிச் செய்து விட்டு ஒரு தவறான காரியத்திற்காக யாரோ கைது செய்யப்பட்டு விட்டதாகச் சொல்லி, அந்த அடிப்படையிலே அந்தக் காரியத்திலே ஈடுபட்டார்கள். யாரும் அது வரையிலே கைது செய்யப்படவில்லை. இப்படி வேலை நிறுத்தத்தின் அடிப்படையிலே ஒரு பயங்கரமான நிலைமையை உருவாக்க

27th August 1970]

குவதற்கு அவர்கள் காரியம் ஆற்றத் தொடங்கிய பிறகுதான் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அன்றைக்கு 4 மணிக்கு முன்பு யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை.

THIRU V. ISVARMURTI : I thank the Hon. the Chief Minister for his explanation. It still remains a fact that once you impose a condition for return to work, then they are forced to remain out of office. Once they go out of their office, they have to put off the machines ; otherwise, the loss to the Electricity Board would have been more. From their point of view, by imposing conditions for return to work, the Government virtually declared a lock-out. That is now an academic question. Now, it is not what happened on that day that matters. But what followed that event has to be considered now. There is a systematic policy of victimisation of the Engineers, and even now that victimisation is not over. The Government not only arrested....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : யார் யார் பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பெயரைத் தயவுசெய்து சொன்னால் உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU V. ISVARMURTI : If the transfer of all the office-bearers of the Engineers' Association immediately after this event is not an index of victimisation, then, I am afraid, I do not know what other evidence the Government want, to show that the Engineers have been victimised.

THIRU V. THANGAPANDIAN : Transfer is not a punishment.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இடம் மாற்றுவது ஒரு பெரிய தண்டனையா ? மாண்புமிகு உறுப்பினர் உட்கார்ந்து இருந்த இடத்தில் இருந்து மாற்றப்பட்டது ஒரு பழிவாங்கும் பிரச்சனை அல்ல. இயந்திரங்களை நிறுத்தி மின்சாரம் இல்லாமல் நகரங்கள் இருளிலே இருக்கும் படியாகச் செய்தவர்கள் மனம் வருந்தி, தாங்கள் செய்த காரியம் தவறு என்று வருந்திக் கடிதம் கொடுத்த பிறகு, அவர்களை வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்வது என்று அவர்களிடத்திலே மனிதாபிமானத்தோடு மின்சார வாரியம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை மறந்துவிடக் கூடாது. தவறு இருந்தால் கண்டியுங்கள். ஆனால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் எவ்வளவு அவசரமாக, இன்றியமையாத நிலைமையில் எடுக்கப்பட்டன என்பதை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU V. ISVARMURTI : All the nine Engineers who were arrested were given to understand that they would be released on the eve of the Hon. the Chief Minister's foreign trip. It would have been very nice if their cases had been withdrawn. But they were kept in suspense till the return of the Chief Minister from his foreign visit. Only after the return of the Chief Minister, the cases were withdrawn. Even after the withdrawal of the cases, the departmental enquiry is going on. If these

[27th August 1970

nine Engineers should be subjected to a departmental enquiry, I want to ask the Hon. Chief Minister why all the other Engineers who went on strike were also not subjected to this enquiry. So, this is a case of isolating some Engineers and victimising them, so that the others are warned and so that this would act as a deterrent against any further agitation for a reasonable wage level.

Coming to the very important problem of Engineers,...

திரு. கே. ராஜாராம் : முதல் அமைச்சர் கேட்பதற்கு உறுப்பினர் அவர்கள் கவனமாக பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்படி அவரவர் எழுந்து குறுக்கிட்டால் என்ன ஆவது ?

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : இது தமிழக சட்ட மன்ற மேலவை ; தமிழ் தெரிந்த உறுப்பினர் தமிழில் பேசினால் நல்லது. அப்படிப் பேசினால் நாங்கள்கூட நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். எனவே, இந்த வேண்டுகோளை வைக்கத்தான் நான் குறுக்கிட்டேன்.

THIRU V. ISVARMURTI : Now the Government have announced the revision of emoluments of the Electricity Board employees. They have now come out with the announcement, I think, about 250 categories of employees. The Engineers constitute only three or four categories. Why had not the Government announced about their reasonable demands also at the same time ? While those employees had put forward their demand after 1967, the Engineers are persisting in this demand since 1966 onwards. So, they could have come to a decision along with the other employees' demands. Not only that. The Hon. the Chief Minister has come forward with the announcement that the present wage revision compares very favourably with the emoluments that are being paid in Kerala. After I gone through the report, I found that the Hon. the Chief Minister had extended the tail-end rise in their emoluments. Perhaps they think the burden of paying this.....

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR : The hon. Member has said "I gone through the report." Either he should say "I went through the report" or "I had gone through the report" or he can say in Tamil, "அந்த அறிக்கையைப் படித்தேன்" He is speaking neither English nor Tamil.

THIRU V. ISVARMURTI : My mother-tongue is not English. So, the slip of the tongue indicates that I speak from a genuine heart and not from an artificial heart. Perhaps the Government think that the burden of paying the Engineers after about 10 years from now will fall on some other Government which succeeds perhaps after 1972. I would request the Hon. the Chief Minister to raise the starting pay on a par with that in Kerala. By giving a special grade of 15 per cent to the Accounts Employees' Union on a par with the Engineers the Engineers have been humiliated and their status lowered in society.

27th August 1970]

[THIRU V. ISVARMURTI]

In conclusion, I would like to bring to the notice of the Government that, by not giving proper recognition, social and economic, they have created a discontent among the Engineers and that this area of discontent is spreading. In spite of the grave talk of completely energising the villages before 1972, I am constrained to say that the Engineers feel that this target will not be reached simply because they have no mind in it, they have no mind in their work, and they have not put in their mind to work with the Government to reach this target.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட மைண்டு இருக்கிறதோ, இல்லையோ ; மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இல்லை என்பது எனக்குத் தெரிகிறது. அதற்காக நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

THIRU V. ISVARMURTI : So, I would like to request the Government to come out, as soon as possible, with the announcement about the reasonable, justifiable request of the Electricity Board engineers and to withdraw the departmental enquiries against them and see that no partisan attitude is taken towards a highly intelligent sector of the society, because this present Government is known to be a Government of the intelligentsia. But, unfortunately, they have now begun to antagonise almost all the sections of the intelligentsia. The engineers are on the war-path. The medical graduates are dissatisfied. The teachers are not satisfied. The graduates are not satisfied. The Tamil Pandits are also not satisfied.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எல்லோரும் திருப்தியாக இருக்கிறார்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்தான் இல்லை.

THIRU V. ISVARMURTI : I would like to caution the Government to take note of this widening discontent in our society and request them to come forward with a humane approach to solve the problems of the engineers.

Thank you, Mr. Deputy Chairman.

*திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : மாண்புமிக்க துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிற மின்சார போர்டின் வரவு செலவுத் திட்டத்தை வரவேற்று நான் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார வாரியத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம் உண்மையிலேயே ஒரு நாட்டினுடைய வளர்ச்சித் திட்டத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கிறது. ஒரு நாட்டினுடைய வளர்ச்சி, அந்த நாட்டு மக்கள் மின்சாரத்தை எவ்வளவு பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்திருக்கிறது. அது அந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது என்பதால்தான், மின்சாரத்திற்கு என்று தனியாக ஒரு வாரியம் அமைத்து, அதனுடைய

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

[27th August 1970]

வளர்ச்சியையும், அதனுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் நாம் இவ்வளவு அக்கரையோடு விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தியாவிலேயே தமிழகம்தான் மின்சார வளர்ச்சியிலே முன் நிற்கிறது என்பதைப் பெருமையாகப் பேசி நாம் பாராட்டிக்கொள்கிறோம். ஆனால், இந்தச் சட்ட மன்றத் தொடரில் இந்த மின்சார வாரியத்தைப்பற்றி நாம் விவாதிக்கின்றபோது, சில நண்பர்கள் இதுவரை விவாதிக்கப்பட்ட முறைக்கு மாறாக இதில் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, புகுத்தி, இந்த மின்சார வாரியத்தை சாடி விவாதித்தது எனக்கு விந்தையாக இருக்கிறது. நேற்றுப் பேசின மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் கட்சியின் அடிப்படையிலே இந்த மின்சார வாரியத்தின் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, செயல்படுத்தப் படுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். நண்பர்கள் அப்பொழுது குறுக்கிட்டுக் கேட்டபொழுது, “இதைத் தவிர வேறு என்ன பேசுவது என்று தெரியவில்லை எங்களுக்கு”, என்றார்கள், அதிலிருந்து தெரிவது என்னவெனில், மின்சார வாரியத்தின் திட்டம் இந்த நாட்டினுடைய வளர்ச்சியைக் கண்ணோட்டத்தில் கொண்டு மிகச் சிறப்பாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான். அதைக் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் இந்த அரசு நல்ல முறையிலே உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. எனவே, இதையெல்லாம் பாராட்ட மனம் இல்லாமல், இதிலே கட்சிக் கண்ணோட்டத்தைப் புகுத்தி மக்களுடைய கவனத்தை வேறு பக்கம் திருப்பும் நோக்கத்துடன் ஒரு திட்டமிட்ட செயல் நடைபெறுவதைக் கண்டு நாள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். ஏனென்றால், இந்த மின்சார வளர்ச்சி நம்முடைய நாட்டில் தொழில் நிறுவனங்கள் மிகுதியாகத் தோன்றுவதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிறது. இதை வைத்தே, ஒரு நாட்டினுடைய வளர்ச்சியும் அந்நாட்டில் தொழில் நிறுவனங்கள் அதிகமாகத் தோன்றுவதும் அமைந்திருக்கிறது என்கிறார்கள். எனக்கு நன்றாகத் தெரியும், கேரள மாநிலத்திலே, தொழில்களிலே ஈடுபட்டவர்கள் எல்லாம் தமிழகத்தை நோக்கி ஓடி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே பல தொழில்களை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். கொல்லம், ஆலப்புழை போன்ற இடங்களிலே தொழில்களை ஆரம்பித்து நடத்தியவர்கள் அவற்றை மூடிவிட்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வந்து ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் விளவன்கோடு தாலுக்காவிலே மாதிரம் 30 தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம், தமிழகத்திலே நிலவி வருகின்ற தொழில் அமைதியும், சட்ட ஒழுங்கு அமைதியும் நல்ல நிலையிலே காக்கப்படுவதுமே ஆகும். மற்றும், தமிழகத்திலே இருக்கும் மின்சார வாரியம் சிறிய தொழில் நிறுவனங்களுக்கு அதிகச் சலுகைகளை அளிக்கிறது, மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்கிறது போன்ற காரணங்களினால்தான் அந்தத் தொழிலதிபர்கள் எல்லாம் இங்கே வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இங்கே தொழில் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழகம் வளம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையில் நல்ல முறையிலே பல திட்டங்களை நமக்குத் தந்து கொண்டிருக்கிறது மின்சார வாரியம். நமது மின்சாரத் திட்டத்திலே 42 சதவிகிதம் அனல் மின்சாரத்தை நாம் உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். நீர் மின்சாரத்தை நாம் நம்பியிருக்கும்போது, கோடை காலத்திலே மின்சார

5-50
p.m.

27th August 1970] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

வெட்டுகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக அனல் மின்சாரத்தையும், அணு மின்சாரத்தையும் விஸ்தரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் விரிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அத்தோடு நின்றுவிடாமல், அனல் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யும்பொழுது, உற்பத்திச் செலவு மிகுதியாவதால், உபயோகிப்பவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைத்துக் கொடுக்க முடியாததால், மேலும் நீர் மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்த என்னென்ன முயற்சிகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் இந்த அரசு என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. பரம்பிக்குளம் மின் திட்டம், ஆலியாறு மின் திட்டம், சோலையாறு மின் திட்டம், கோதையாறு மின் திட்டம் போன்ற நீர் மின் திட்டங்கள் எல்லாம் செயல்படத் துவங்கி, இந்த மின்சாரத்தை எடுத்து உபயோகப்படுத்தக் கூடிய நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறது. மின் சக்தியை வழங்குகிற முறையிலே, ஆக்க வேலைகளைக் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளிலே மிகத் திறமையாக இந்த அரசு செய்து முடித்திருக்கிறது. அத்தோடு நின்று விடாமல், புதிய ஏழு நீர் மின்சாரத் திட்டங்களை, அதாவது பாண்டியாறு, புன்னப்புழா மின் திட்டத்தை வருகின்ற ஆண்டுகளிலே நிறைவேற்ற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்த நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திலே அக்கரை கொண்டு இந்த அரசு எடுக்கும் செயல்களை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. எனவே, இதிலே தேவையில்லாத ஒரு கட்சி காழ்ப்பை நுழைத்து மக்களின் கவனத்தை வேறு பக்கம் திசை திருப்பும் அளவிலே இங்கே சிலர் பேசுவது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. ஈஸ்வரமூர்த்தி அவர்கள் “திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கொடியின் கீழ் மின்சார வாரியத் தலைவர் வந்து நின்று விட்டார்”, என்று ஒரு பெரிய பழியைச் சுமத்தினார்கள். நான் அப்பொழுது நினைத்தேன், உறுப்பினர் அவர்கள் ரோடிலே செல்லும் பொழுது, கார் வந்தால், ஓரத்தில் பறக்கும் தி.மு.கழகக் கொடியின் கீழ் ஒதுங்கிவிடாமல் இருக்கும்பொருட்டு நடுரோட்டிலேயே சென்று ஆபத்தைத் தேடிக் கொள்ளக்கூடாது என்று. ஒரு பெரிய ஊர்வலம், தி.மு. கழக யூனியனைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் உட்பட்ட மின்சார ஊழியர்களின் தலைமையில், மின்சார வாரியத் தலைவரைச் சந்தித்த போது, அவர் உடனே வெளியே வந்து பேசும்பொழுது, பக்கத்திலே அந்தக் கொடி நின்றது. அந்தக் கொடியைப் பார்த்துவிட்டு, அதை அகற்றிவிட்டு வந்தால்தான், நான் பேசவேன் என்று அவர் சொல்லியிருக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர் அவர்கள் நினைக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். மின்சார வாரியத் தொழிலாளர்கள் பேச்சு வார்த்தைக்கு முன் வந்ததை நான் பாராட்டி, அத்தகைய தொழிலாளர்களோடு உறவாடி இன்றைக்கு ஒரு சுமுகமான நிலைமையை உருவாக்கித் தந்த நம்முடைய முதல் அமைச்சருக்கு நமது நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்பொழுது 28 ரூபாய் கேட்டோம், 40 ரூபாய் கொடுத்து விட்டார்கள் என்று அசோஸியேஷன் ஜர்னலில் குறிப்பிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். எனவே இந்த அரசு குறிப்பிட்டவர்களுக்கு அதிகச் சலுகைகளைக் காட்டுகிறது என்று அரசு மீது குற்றம் சாட்டி, அதே சமயம் தொழிலாளர்கள் மீது அவர்கள் கொண்

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

[27th August 1970]

டுள்ள கடும் உள்ளத்தைக் காட்டினார்கள். திடீரென்று என்ஜினீயர் பால் அனுதாபத்தைக் காட்டுவதுபோல் பேசினார்கள். இன்ஜினீயர் களோடு முதலமைச்சர் பேசி, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்கு ஒப்புக் கொண்டதற்குப் பிறகு, இந்த நாட்டில் எல்லா மக்களும் வெறுப்பு அடையும் நிலையிலே ஒரு நாள் எந்தவிதமான அறிவிப்பும் இல்லாமல் திடீரென்று வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். நோய்வாய்ப்பட்டு அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டு இருளிலே அந்த நோயாளி அவதிப்படும் வகையிலே திடீரென்று ஸ்ட்ரைக் என்ற பெயரால் மின்சார இயக்கங்களை எல்லாம் அணைத்துவிட்டு, மக்களிடையே பெரும் வெறுப்பையும், கொந்தளிப்பையும் ஏற்படுத்திய ஒரு கூட்டத்தினரை உண்மையிலேயே நமது முதல் அமைச்சர் மன்னித்து அவர்கள் மனமாற நன்மை செய்திருக்கிறார்கள் என்று அவரை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். தொழிலாளர்கள் தூண்டுதலின் காரணமாகவும், மற்றவர்களின் சூழ்ச்சியின் காரணமாகவும் செய்த செயலே இது என்று இந்த அரசு அனுதாபத்தோடு அந்தப் பிரச்சனையைக் கவனித்து அவர்களைத் திருத்தும் வகையிலே காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் புதிய மின்சாரத் திட்டத்திலே எல்லா கிராமங்களுக்கும் 1972-க்குள்ளே மின்சார இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களும், இந்த அரசும் ஒரு இலக்கை, ஒரு கொள்கையை வைத்திருப்பது மிகவும் போற்றத் தகுந்த ஒன்றாகும். இது தமிழகத்திலே உள்ள வீடு தோறும் ஒளி ஏற்றுவதற்கு ஒப்பாகும். எனவே, இந்த நிலையிலே நாம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, நமக்கு இப்பொழுது மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு மின்சார சக்தி இல்லை என்ற நிலை வரவில்லை. ஆனால், இங்கே வைத்திருக்கும் மின்சார வாரியத்தின் அறிக்கையிலிருந்து தெரிவது, 4 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு 500க்கு மேற்பட்ட மெகாவாட் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்ற நிலை இருக்கிறது. இதைச் சரிசுட்ட எல்லா விதமான முயற்சிகளையும் இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. மற்றும், மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற மக்களுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுப்பதற்கான கருவிகள், மின்சார இணைப்புப்பொருள்கள் இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் ஏன் வரவில்லை, கட்டணம் கட்டியும் ஏன் கிடைக்கவில்லை என்ற குறையிருக்கிறது. ஆகவே மின் வாரியத்தாரும் அரசும் மின்சார இணைப்பு விரைவில் செய்ய ஊக்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு செய்யப் படுகிறபோது, இப்போது எடுக்கப்பட்ட புதிய மின்சாரத் திட்டங்களில் கன்யாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள பரலியாறுத் திட்டம் உட்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், எங்கள் மாவட்ட மக்கள் சார்பில். இப்போது கோதையாறு திட்டத்தால் 60 மெகாவாட் மின்சாரம் எடுக்கப்பட இருக்கிறது. இன்னும் மேலும் 60 மெகாவாட் எடுக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன். இதற்கடுத்தபடியாக பரலியாறுத் திட்டம் எடுக்கப்பட விருக்கிறது. இப்போது மைசூர், கேரளாவிலிருந்து மின்சாரம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்கள்

27th August 1970]

[திரு. வி. வெங்கா]

பக்கத்தில், தோவானைத் தாலூக்காவில் உலக்கருவி என்ற ஒரு அருவி இருக்கிறது. இதைக் குடிநீர் திட்டத்திற்குக்கூடப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த அருவியினை இப்போது பரலியாறுத் திட்டத்தோடு இணைத்துச் செய்வதால் நாம் பிற மாநிலங்களிலிருந்து வாங்கும் மின்சாரத்தை நிறுத்திவிடலாம் என்பதைச் சொல்லி இவ்வளவு திறம்பட நம் ஆட்சியில் மூன்று ஆண்டுகள் ஏழை எளிய மக்களுக்குக்கூட மின்சாரம் உபயோகிக்கக் கூடிய அளவிற்கு வந்திருப்பதற்குப் பாராட்டுத்தெரிவித்து 1972-க்குள் மின்சார வாரியம் மக்களுக்காக நல்ல முறையில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி அமைகிறேன்.

*திரு. வி. வெங்கா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் கண் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய ஆரம்பப் பேச்சைத் துவங்குவதற்கு அனுமதி அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் ஆளும் கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்தபோதிலும், அத்தனை ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் அரசுடைய சார்பாக இயங்கக்கூடிய இந்த மின் வாரியத்தின் அறிக்கையைப் பாராட்டிப் பேசுகிறார்களே, நாம் இதற்கு மாறாக எதிர்த்துப் பேச வேண்டுமென்றுத் துருவித்துருவி அந்த அறிக்கையைப் பார்த்தேன். ஆனால் அதிலே அவர்களைக் குறைகூறுவதற்குக் கிஞ்சித்தும் கூட வழியில்லாத அளவிலே வாரியத்தார்கள் அவர்களின் அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு நாம் அவர்களின் அறிக்கையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில், அவர்கள் ஆற்றியிருக்கிற பணிகளை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் நாட்டிலே பெரிய அளவிலே அந்நிய நாட்டிலிருந்து கடன் பெற்றுச் செலவு செய்கிற நேரத்தில், நம்முடைய மாநிலத்தில் மின்சார வாரியம் 120 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்களின் கழக ஆட்சியில் திட்டமிட்ட பணிகளை நிறைவேற்றிய காரணத்தால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உண்டா இல்லையா என்ற கேள்வி எழுந்திருக்கிற இந்த நேரத்தில், கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சியிலே கடந்த 3 ஆண்டு காலத்தில் இந்த மின்சார வாரியம் 140 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டின் மூன்றில் ஒரு பங்கு வருமானத்தை இந்தத் துறையினர் நல்ல வகையில் செலவு செய்ததற்கு இந்த மின் வாரியத்தாரை நான் பாராட்டுகிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது, அவர்கள் செய்துள்ள பணிகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தீர்களா என்ற கேள்விக்கும் நான் பதில் சொல்ல இருக்கிறேன். 1962 முதல் 1967 வரை 11,371 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் எங்களின் மூன்றாண்டு கால ஆட்சியில் 11,540 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திட்டமிட்டு அவர்களால் செய்ய முடியாத காரியங்களைக் கழக அரசு அதிக அளவு செய்திருக்கிறது என்பதால் உள்ளபடியே இந்த அரசிற்கு அந்தப் பெருமை சாரும். அதோடு பம்புசெட் கணக்ஷண்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில், கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத்திட்ட ஐந்து ஆண்டு

[திரு வி. வெங்கா]

[27th August 1970]

6-00
p.m.

களில் 1,13,800 இணைப்புக்கள் மட்டுமே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மாறாக இன்றைய தினம் கழக அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு, 2,14,000 இணைப்புக்கள் இந்த அரசு கொடுத்திருக்கிறது என்றால், இந்த அரசிற்கு விவசாயிகளின் மீது இருக்கக்கூடிய பற்றுத் தான் அதற்குக் காரணம் என்று நான் கருதுகிறேன். இதைப் பொறுக்க மாட்டாதவர்கள்தான் இன்றைய தினம் விவசாயிகளை வேறு திசையில் திருப்ப வேண்டும் என்பதற்காகக் கோவையில் ஒரு சங்கடமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள். பின் அதற்கு வருந்துகிறதாகச் சொன்னார்கள். அந்தச் சம்பவத்திற்கு யாருமே வருந்துவார்கள். நேற்றுப் பேசிய திரு. பொன்னுவேலு அவர்கள் சொன்னார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் இல்லாதது கோவையில் மட்டும் ஏற்பட்டதென்று சொன்னார்கள். எதற்காக என்று சொன்னால், கோவையில் 150 அடி ஆழத்திற்கும் கீழ் தண்ணீர் எடுக்கிறார்களென்று சொன்னார்கள். அது உண்மைதான். மற்ற மாவட்டங்களில் நெல், சோளம் போன்ற உணவு தானியங்களை விளைவிக்கிறார்கள். ஆனால் கோவையில் தான் “கமர்ஷியல் ப்ராடக்ட்ஸ்” என்று சொல்லக்கூடிய வியாபாரப் பொருட்களை விளைவிக்கிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தில்தான் அதிகமான லாபம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறது. அப்படி லாபம் அடைகிற பேரரிய முதலாளிகள்தான், பழைய அமைச்சர் திரு. மன்றாடியார் போன்றவர்கள்தான் இதைச் செய்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது, இந்த அரசு எந்தத் தவறையும் செய்யவில்லை என்றாலும், ஏதாவது ஒரு குறை சொல்ல வேண்டும், அப்படிச் சொல்லி 1972 தேர்தலில் லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இப்படிச் செய்கிறார்கள். இன்றைய தினம் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் 1972-க்குள் ளாக எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதியைப் பெருக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிய நேரத்தில், நமது எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள், 1972 தேர்தலுக்கு ஏதோ பதுங்குவதற்கு இப்போது ஏற்பாடு செய்கிறேமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்வேன். நீங்கள் உங்களின் ஆட்சிக் காலத்தில்கூட இதைச் செயல்படுத்த முடியவில்லை. ஆனால் எங்களின் முதலமைச்சர் அவர்கள் எந்த வசதியும் இல்லாதபோதுகூட, வாரியத்தைக் கலந்து கொள்ளாமல் கூட, மின்னிணைப்புச் சாதனங்கள் இருக்கின்றனவா என்று கூட ஆராய்ச்சி பண்ணாமல் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சார வாரியம் மின்னிணைப்புத் தரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்லாமல் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒப்புக் கொண்டதற்காக உள்ளபடியே அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அது மாத்திரமில்லாமல், 1969 வரையில் 32 ஆயிரத்து 722 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்திருப்பதாக வாரியத்தின் அறிக்கையில் பார்க்கிறோம். இதிலே 1969-70-ல் 3,950 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகப் புள்ளி விவரம் தெரிவிக்கிறது. 1950-லே முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் துவங்கிய காலத்தில் 1813 கிராமங்களுக்கு ஏற்கெனவே தமிழகத்தில் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1950-லிருந்து 1966 வரை இன்றையக் கழக அரசு ஏற்படுவதற்கு முன் வரை, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் இந்த அளவுக்குத் தான் அவர்கள் மின் இணைப்புக்

DISCUSSION ON THE ANNUAL FINANCIAL STATEMENT FOR 169
1970-71 AND SUPPLEMENTARY FINANCIAL STATEMENT FOR
1969-70 OF THE TAMIL NADU ELECTRICITY BOARD

27th August 1970]

[திரு. வி. வெங்கா]

கொடுத்திருந்தார்கள். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் சராசரியாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1700 கிராமங்களுக்குத்தான் அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் கொடுக்க முடிந்தது. ஆனால் கழக அரசு மாறாக 1969-70-ல் சராசரி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3,900 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்திருக்கிறது. இது மிகக் மகிழ்ச்சிகரமான காரியம். இது வரவேற்கத் தக்க ஒன்றாகும். மேலும் 1970-71-லே 11,000 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க முடியுமென அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு இப்படிச் சராசரியாகக் கொடுக்க அதிகாரிகள் திட்டமிட்டு அதற்கு வேண்டிய உபரி சாதனங்களைக் கொள்முதல் செய்து வைத்திருக்கவில்லை. இருந்தாலும், அவர்கள் இந்த அளவிற்கு அக்கறையோடு செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்று அரசின் கொள்கையை உணர்ந்து தக்க முறையிலே வேண்டிய சாதனங்களை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அந்த வாரியத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1969-70-லே 1076 ஹரிஜன குடியிருப்புகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டதாகக் கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த 20 ஆண்டுகளிலே 3,200 ஹரிஜன குடியிருப்புகளுக்குத்தான் கடந்த கால அரசால் மின் இணைப்பு கொடுக்க முடிந்தது. ஆனால் கழக அரசு 20 ஆண்டு காங்கிரஸ் அரசுதனையே மூன்றில் ஒரு பங்கு இணைப்பை மிகக்குறுகிய காலத்திலே, ஒரே ஆண்டில் செய்து முடித்திருக்கிறது. இந்த அரசு ஹரிஜனங்களின் நல் வாழ்விற்காக, அந்தச் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக மிகவும் பாடுபட்டு வருகிறது என்பதை இது எடுத்துக் காட்டும். அதற்காக இந்த அரசின் பணியைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்த வாரியம் செயல்படுவதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. அதிலே சிறிதுகூட உண்மையில்லை என்பதைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் கட்சி உறுப்பினரான எனக்கே என்னுடைய கிணற்றில் மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்காகக் கேட்டு 1½ ஆண்டுக் காலமாகியும் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. நான் மனுச் செய்திருந்து இவ்வளவு கால தாமதமாகியும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படாமலிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி இருக்கிற நேரத்தில், இந்த வாரியம் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு செயல்படுவதாகச் சொல்வதிலே அர்த்தம் இல்லை. அந்த விதமான சூழ்நிலை இல்லை. இன்றைய தினம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதிலே அதிகாரிகள் நல்ல ஊக்கத்தோடு பணியாற்றுகிறார்கள். இருந்தாலும் பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடு காரணமாக மின் இணைப்பைக் கொடுப்பதிலே சிறிது கால தாமதமாகிறது. இதை இந்த அரசு கவனித்து அதை மாற்றி விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே தாமதத்தைத் தவிர்க்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரெமியூனேரேஷன் விதியைத் தளர்த்தி உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு விரைவிலே மின் இணைப்புக் கொடுக்க வாரியத்திற்கு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டத்தை அமுல் செய்வதால் மட்டும் உணவுத் தட்டுப்பாட்டை நீக்கிவிட முடியாது. உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால், விவசாயத்தில்

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [27th August 1970]

ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு விரைவிலே மின் இணைப்புக் கொடுக்க வகை செய்ய வேண்டும். இப்படி மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே 9 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்கிறார்கள் என்றாலும், நாட்டின் முக்கியத் தேவையான உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதிலே இதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கூறிக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும், தமிழர்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் பாடுபடுகின்ற இந்த அரசையும் வாரியத்தையும் பாராட்டி மேலும் நல்ல முறையிலே பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

6-10
p.m.

திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார் : தலைவரவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது வழக்கமாக வருடா வருடம் புகழ் மாரி பாடுவதுதான் வழக்கம். இந்த வருடமும் புகழ்மாரி பாட வேண்டியதுதான். இது வழக்கமான, சம்பிரதாயமான காரியமாக இருந்து வருகிறது. இந்த வாரியம் தொடர்ந்து நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால், இந்த வாரியம், நண்பர் திரு. வெங்கா சொன்னதுபோல, துரிதமாகச் செயல்பட வேண்டும் என்பதுதான். விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு, எனர்ஜி கொடுப்பதற்கு இன்னும் துரிதமாக வேலைகள் நடைபெற வேண்டுமென்றுதான் இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை, இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை ஜில்லா அளவிலே நடக்கும் கூட்டங்களில் மற்ற எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் விட மின்சார இணைப்புப் பிரச்சனைதான் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. 1972-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டு விடும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுமானால், அது உண்மையிலேயே வரவேற்கக் கூடியதுதான். நாட்டிலே எல்லாக் காரியங்களையும்விட விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதுதான் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

அடுத்து, நகரங்களில் தொழிலதிபர்களுக்கு, தொழிற்சாலைகளுக்கு விரைவிலே மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கிராமங்களில் உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு விரைவில் மின்சார வசதி கிடைப்பதில்லை. இதுதான் இன்று நாட்டிலே பரவலாக அழுத்தமாக உள்ள அபிப்பிராயமாகும். தொழிற்சாலைகளுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய வகையிலே கட்டணம் குறைவாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சலுகை அளிக்கப்படுவதில்லை. விவசாயிகளுக்கும் மின்சாரக் கட்டணத்தில் சலுகை இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழகத்தில் தான் மின்சார மயமாக்கும் காரியம் வேகமாக நடந்துகொண்டு வருகிறது. அதற்கான ஏற்பாடுகளை வாரியம் செய்து வருகிறது. இனிமேல் மின்சார உற்பத்தி செய்வதற்கு இட மில்லாத வகையில் ஏற்பாடுகள் நடந்து முடிந்துவிட்டன. இன்றைக்கு இங்கே மின்சார வசதியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றால், ஹைட்ரோ-

27th August 1970]

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்]

எலக்ட்ரிக் பவர் அல்லது தண்ணீர் மூலம் மின்சாரத்தை உண்டாக்குவதற்கு வழியில்லை. அனல் மின்சாரத்தை தயார் செய்வதென்றால் அதிகம் செலவாகும். ஹைட்ரோ-எலக்ட்ரிக் பவர்தான் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆனால் எதிர் காலத்திலே நமக்கு அதிகமான அளவிற்கு மின்சாரம் தேவைப்படுகிறபோது, தண்ணீர் மூலம் கிடைக்கும் மின்சாரத்தை மட்டும் நம்பிப் பயன் இல்லை. மற்ற மாநிலத் தொழிலதிபர்கள் இந்த மாநிலத்திற்கு வந்து இங்கே தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு வாய்ப்பாக அனல் மின்சாரத்தை அதிகப் படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்கு நியாயமான அளவிற்குச் சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும். மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கொஞ்சம் குறைத்து அவர்கள் மேலும், மேலும் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அனல் மின்சாரத்தை அதிகப் படுத்துவதற்கு நெய்வேலியிலே இரண்டாவது, மூன்றாவது நிலைத் திட்டங்களை விரைவிலே அமுல் செய்ய வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலே அதிக அளவு மின்சாரம் தயாராவதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு, மூன்று தினங்களுக்கு முன்னால் ஒன்றைச் சொன்னார்கள் : தெற்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற எல்லா மின்சார வாரியங்களையும் சேர்த்து ஒரு “கிரிடாக்” அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே ஆதரிக்கிறேன். அப்படிச் செய்துவிட்டோமானால், பக்கத்து மாநிலங்களிலேயிருந்து நாம் மின்சாரத்தை அதிக விலைக்கு வாங்குவதை நிறுத்திவிடலாம். உதாரணமாக மைசூர் மாநிலத்திலே “ஹைட்ரோ-எலக்ட்ரிக் பவர்” அதிகமாக இருக்கிறது. அதையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு “கிரிட்டாக்” கார்ப்பரேஷன் மாதிரிச் செய்துவிட்டால் எல்லா மாநிலங்களுமே கட்டுப்படியான விலைக்கு மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். எனவே, இது விஷயமாகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதை இந்த மன்றத்திலே நான் ஆதரிக்கிறேன். எனவே, இது விஷயமாக என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசி யாக, ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நடைமுறையிலே நடந்த காரியங்கள் எல்லாம் நன்றாக நடந்திருக்கின்றன. எல்லோருக்கும் வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் கடனுக்கு மாத்திரம் ரூ. 6.99 கோடி கொடுக்க ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எத்தனை கோடி ரூபாய்க்கு அந்த 7 கோடி ரூபாய் என்று விவரம் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்களிடம்கூட நான் கேட்டேன். ரூ. 700 கோடி என்றால் அது 3 பர்சன்ட் கூட ஆகாதே என்று கேட்டேன். எனவே, அதை எல்லாம் வியாபார முறையிலே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நல்ல காரியம் செய்யும் பொழுதும், வாங்குகிற ரூபாய்க்கு வட்டிப் பணமாவது கட்டுப்படி ஆகும்படி காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜெயராம ரெட்டியார்] [27th August 1970]

கடைசியாக, இங்கு பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் “ஸ்ட்ரைக்” பற்றிப் பேசினார்கள். இதிலே நான் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். போலீஸ்கூட ஸ்ட்ரைக் பண்ணினால் மன்னித்து விடலாம். ஆனால், இந்த மின்சார வாரிய ஊழியர்கள் “ஸ்ட்ரைக்” பண்ணி ஏதாவது செய்துவிட்டால், இந்த ஜனங்கள் படுகிற கஷ்டம் இருக்கிறதே, அதைக் கற்பனை பண்ணக்கூட பயமாக இருக்கிறது. இந்த மாநில மக்கள் மின்சாரத்தை வாழ்க்கையில் அடிப்படையாகத் தேவையாக அமைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மின்சார விளக்குகள் எரியவில்லை என்றால், அந்த நேரத்திலே என்ன நடக்கும் என்று நம்மால் கணித்துக் கூற முடிவதில்லை. என்னுடைய கடைக்குள்ளே நான் உட்கார்ந்திருக்கும்போதுகூட, எவர்களாவது உள்ளே புகுந்து ஏதாவது செய்து விடுவார்களோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மின்சார ஊழியர்கள் ஈவு இரக்கம் உடையவர்களாக இருந்தால், இது மாதிரி திடீரென்று “ஸ்ட்ரைக்” செய்ய மாட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் “ஸ்ட்ரைக்” செய்யும்பொழுது, என்னென்ன நடக்கும் என்பதை அவர்கள் கொஞ்சம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். எனவே, இவைகளை எல்லாம் அவர்கள் உணர்ந்து பொறுப்புடன் நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அவர்கள் கட்டுப்பட்டு நடக்காமல் இந்த மாதிரி திடீரென்று “ஸ்ட்ரைக்” செய்தால், அவர்கள் இந்த மாதிரியான காரியங்கள் செய்யாமலிருக்கும் பொருட்டு ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து, அவர்கள் அதற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, எனது உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி : மாண்புமிக் துணைத் தலைவரவர்களே, மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சில கிராமங்களில் மின் குமிழிகள் இல்லாததால், விளக்குகள் சரியாக எரிவதில்லை. இது சம்பந்தமாக எங்களுடைய மாவட்ட அபிவிருத்திக் கூட்டத்திலே கேட்கப்பட்டபொழுது, சரியான படிக்கு மின் குழமிகள் கிடைக்கவில்லை என்று பதில் கிடைத்தது. குறிப்பாக, நான் வசிக்கின்ற ஆரல்வாடிமொழி டவுன் பஞ்சாயத்தில் சுமார் 224 தெரு விளக்குகள் இருக்கின்றன. சென்ற ஜனவரி முதல் கடந்த 7-7-1970 வரையில் பஞ்சாயத்து ஆபிசில் இருக்கிற கணக்குப் படி இப்பொழுது 182 விளக்குகள் எரியவில்லை. பாக்கியுள்ள 42 விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சென்ற 20-ஆம் தேதி வரை 20 விளக்குகள்தான் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டம் திருக்கொச்சி ராஜ்யத்தின்கீழ் இருந்த சமயம், அப்பொழுதுள்ள சர்க்காரால் மின் விளக்குகள் போடப்பட்டன. அதற்குப் பின்னால் இதர கிராமங்களுக்கு எல்லாம் நமது அரசு மின் விளக்குகளை விஸ்தரித்தது. அந்த சமயத்தில் அவர்கள் போட்ட அந்த மின் குழமிகள் திருகு ஆணி போட்ட மாதிரி இருந்தன. ஆனால் இப்பொழுது அம்மாதிரியான மின் குழமிகள் கிடைக்கவில்லை, அதனால் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று பதில் சொன்னார்கள். இந்த நிலையில் இருநில சில பஞ்சாயத்துக்கள் அந்த மாவட்டத்திலே மூழ்கிக்

27th August 1970]

திரு கே. ராமகிருஷ்ண ஆச்சாரி

கொண்டிருக்கின்றன. இந்தக் குறையை நமது அரசு நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த மாதிரி மின் குழுமிகள் கிடைக்காமல் இருந்ததால், இப்பொழுது கிடைக்கிற மின் குழுமிகளை அதிலே சரியாக இணைப்பதற்கான கருவிகளை சப்ளை செய்ய வேண்டிய தன் அவசியத்தை நான் இங்கே வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த ஆரல்வாய்மொழி டவுன் பஞ்சாயத்து எல்லையில் 700-க்கு மேலான மின் இணைப்புகள் இருக்கின்றன; ஒரு மின் நூற்பு ஆலை, ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது. எனவே, அந்தக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஒரு சிறந்த பஞ்சாயத்தாக ஆரல்வாய்மொழி பஞ்சாயத்து விளங்குகிறது. அப்படியிருந்தும் அங்கே தனியாக ஒரு பில் கலெக்டர் இல்லாததை நினைத்து நாங்கள் பல முறை குறை சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரை தனியாக அங்கே ஒரு ஆபீஸ் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அந்த மாதிரி ஒரு தனியான ஆபீசும், ஒரு பில் கலெக்டரும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்தோடு, இந்த மின்சார இலாகாவானது நல்ல வளர்ச்சியடைந்து, மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே சேவை செய்து வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன். அத்தோடு நம் முடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே கோதையாறு மின் திட்டம் முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. அதிக அளவு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையிலே இருப்பது கண்டு நான் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதையொட்டி பல தொழில்கள் அங்கே ஆரம்பிக்க வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இந்த மின்சார வாரியத்தின் நிதி நிலை அறிக்கையை நான் பாராட்டி என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி: மேதகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அறிஞர்களும், சான்றோர்களும் ஆன்றோர்களும் கூடியிருக்கக்கூடிய இந்த அவையில் என்னையும் இடம் பெற வைத்த ஏற்றமிகு ஆசிரியர் குலத்தை நான் இந்த நேரத்தில் நன்றியோடு நினைவு கூறுகிறேன். இதே நேரத்தில் என்னுடைய மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரியவராக வங்கக் கடல் ஓரத்தில் துயில் கொண்டிருக்கிற என்னுடைய அண்ணனை நினைத்து அவருக்கு என்னுடைய அஞ்சலியைச் செலுத்தியும், “திசை எட்டும் தன் புகழை வைத்தோன், தென்னவர்கோன் அண்ணா” அன்னவருக்குப் பின் போந்த சின்னவர், சிரிமைத் தமிழாக இருக்கக்கூடிய” என்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் அவர்களின் கால் மலர்களையும், நாவலர் அவர்களின் காலடிகளையும் என் கை மலரால் தொழுது என்னுடைய உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

6-20
p.m.

இந்த 1969-70-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் துணை நிதி நிலை அறிக்கையையும், தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையையும் மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்கள் மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் திரு. ராமன் அவர்களுக்குப் பதிலாக இங்கே வைத்து, அதன்மீது அவர்கள் ஆற்றிய உரையையும், நிதி நிலை அறிக்கைகளையும் நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று, என்னுடைய சில பல கருத்துக்களை இந்த அவையிலே வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[புலவர் ஓ. அறிவுடை நம்பி]

[27th August 1970]

விவாதிக்கக்கூடிய தகுதி படைத்ததே தவிர இந்த மேல் அவை இவை பற்றி வாக்கெடுப்பில் கலந்துகொள்ள வழி இல்லை என்று சொன்னாலும், ஆழ்ந்து சிந்தித்து அது தருகின்ற கருத்துக்களை ஏற்கக்கூடிய நிலையிலே நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று வாரியம் தெரிவிக்கக்கூடிய ஜனநாயக சங்கொலியோடு இந்த உரை இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், இந்த மாநிலத்தில் திட்டத் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இந்தத் துறைக்காகச் செலவிடப்படுவதும், 71,000 பணியாளர்களைக் கொண்டும், 1971-ஆவது ஆண்டு முடிய 46,676 கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்புத் தரக்கூடிய நிலையிலே இந்த வாரியம் விளங்குவது குறித்து நான் நன்றியோடு அதனை உற்றுப் பார்க்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், 1972-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளாக எஞ்சியுள்ள ஊர்களுக்கு ‘‘சிறப்பு சிறுநீர் மின் வளர்ச்சித் திட்டத்தின்’’ கீழ் மின்சாரத்தைக் கலைஞர் அவர்கள் கொடுத்தது, அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற இருக்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்பொழுது, என்னுடைய நினைவு பின் நோக்கிச் செல்லுகிறது.

ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கடலோரக் காவிரிப் பூம்பட்டினம் இரவிலே எப்படி இருந்தது என்பதுபற்றி இளங்கோவடிகள் கூறியிருப்பது எனது நினைவிற்கு வருகிறது. வண்ணமும், சாந்தும், மலரும் விற்கக் கூடியவர்கள் மிக அழகான விளக்குகளை வைத்திருந்ததையும், தட்டார்கள் அழகு மணி ஆபரணம் செய்யக் கூடிய வகையிலே விளக்குகள் வைத்திருந்ததையும், பிட்டு வணிகர்கள் பிட்டுகளை முறையாக வைத்து விற்கும் விளக்குகளையும், அப்ப வணிகர்கள் தண்டு விளக்குகள் வைத்திருந்ததையும், அயல் நாட்டு ஆரணங்குகள் பல்வேறு பண்டங்களை விற்க வைத்திருந்த விளக்குகளையும், இடையிடையே மீன் விற்கக்கூடியவர்கள் மீனை விற்ப்பதற்கு அதுதக்க வைத்துக்கொண்டிருந்த விளக்குகளையும், நிலை தெரியாது ஓடும் கப்பல்களை இந்த இடத்திற்கு வாருங்கள் என்று சொல்லும் கலங்கரை விளக்கும், மீன்களைப் பிடிக்கும் மீனவர்கள் தங்களுடைய கலங்களிலே வைத்திருந்த விளக்குகளையும் மொழிபெயர் தேயத்தார் வைத்திருந்த விடி விளக்குகளையும், இப்படி எண்ண முடியாத அளவுக்கு விளக்குகள் அந்த காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலே ஏற்றப்பட்டிருந்தன என்று குறிப்பிடுகிற இளங்கோவடிகள், ‘‘-மாவு கலந்தாற் போல் விளங்கும் மணலில் வெண்கடுகு கிடந்தாலும் புலப்படுத்தும் விளக்குகள்’’ என்கிறார். ‘‘வண்ணமும் சாந்தும் மலரும் சுண்ணமும்-பண்ணியப் பகுதியும் பகர்வோர் விளக்கமும் - செய்வினைக் கம்மியர் கைவினை விளக்கமும் - காழியர் மோதகத்து ஊழறு விளக்கமும் - கூவியர் காரகற் குடக்கால் விளக்கமும் - நொடை நவின் மகடுஉக் கடைகெழு விளக்கமும் - இடையிடை மீன் விலை பகர்வோர் விளக்கமும் - இலங்கு நீர் வரைப்பிற் கலங்கரை விளக்கமும் - விலங்கு வலைப் பரதவர் மீன் திமில் விளக்கமும் - மொழி பெயர் தேளத்தோர் ஒழியா விளக்கமும் - கழிபெரும் பண்டங் காவலர் விளக்கமும் - எண்ணு வரம்பு அறியாஇயைந்து ஒருங்கு ஈண்டு - இடிக் கலப்பன்ன ஈரயில் மருங்கிற் - கடிப்பகை காணும் காட்சியதாகிய - விரை மலர்த் தாமரை வீங்கு நீர்ப் பரப்பின் - மருத வேலியின் மாண்புறத் தோன்றும் - கைதை வேலி நெய்தலங்

27th August 1970] [புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி]

கானல்” — இப்படிப் பாடியிருக்கிறார் இளங்கோ வடிகளார். இப்படிப் பட்ட ஒரே ஒரு காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைத் தான் பண்டைய சோழ வேந்தன் கரிகாலனால் உருவாக்க முடிந்தது. ஆனால் எங்களுடைய ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதைப் போல இன்றைய தினம் 46,000 பூம்புகார் பட்டினத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை எதிர்த் தரப்பினருங்கூட வரவேற்க வேண்டும்.

ஆனால் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் இங்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். ‘வரியைக் குறைப்போம், வசதியைப் பெருக்குவோம்’ என்று நீங்கள் சொன்ன வாக்குறுதியில், திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆம், எங்கள் ஆட்சியில் வசதியற்றோருக்கு நிச்சயமாக வரியில் சலுகை யளித்து வசதியைப் பெருக்குவோம். ஆனால் வசதி உள்ளவர்களுக்கு அதிகமான வரி உண்டு. இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக பஸ் முதலாளி கள் பேருந்துக்கு நாங்கள் கூட்டிய வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். ஆனால் முதல்வர் அவர்கள் அப்படி வரியைக் குறைக்க முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட முடிவில் தமிழ்நாட்டிற்கு 530 மெகவாட் மின்சாரம் பற்றாக்குறையைக் இருக்கும் என்று அறிக்கை கூறுகிறது. இந்தப் பற்றாக்குறையை நீக்கும் வகையில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலங்களிலேயே முடியக்கூடிய சோழாட்டிபுழா, சுருளியாறு, சேர்வ லாறு, நெல்லித்துறை, பரலையாறு, காடம்பாறை ஆகிய நீர் மின் திட்டங்களால் பெறக்கூடிய 315 மெகவாட் மின் உற்பத்தியுடன் — நடுவன் அரசு — கொள்கை அளவில் ஏற்றுள்ள 200 மெகவாட் மின் திறன் உள்ள கல்பாக்கம் அணுமின் சக்தி நிலையத்தையும், நெய்வேலி யில் 600 மெகவாட் உருவாக்கித் தரும் அனல் மின் திட்டத்தையும் பற்றி மத்திய அரசிடம் தொடர்பு கொண்டு தேவையான மின் சக்தி பெற அரசு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துவருவது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று.

அனல் மின் திட்டங்களால் செலவு அதிகமாகும் என்று சொன்னார்கள். நான் வாதத்திற்குச் சொல்கிறேன். அண்ணல் காந்தி அவர்களின் இலட்சிய திட்டமான சுதர்த் திட்டத்தால் செலவு அதிகமாகத்தான் ஆகிறது. மது விலக்குத் திட்டத்தால் அதிக இழப்பு ஏற்படுகிறது. இவைகளுக்காக அவற்றையெல்லாம் நாம் விட்டுவிடவா செய்கிறோம்? அதேமாதிரி இதையும் நாம் ஏற்கவேண்டும். மின் ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் உயர்த்தியிருப்பதை எதிர்த் தரப்பினர் பாராட்ட வேண்டும். பொதுவாக ரூ. 200-ம், அதற்குக் குறைந்த ஊதியம் பெறுவோருக்கும் ரூ. 32 கூடுதலாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலும் தினக் கூலிக்காரர்கள் மாதச் சம்பளக்காரர்களாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவற்றைப் பாராட்ட வேண்டும். கோவை மாவட்டப் போராட்டம்பற்றி இங்கே எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் கோவை மாவட்டத்தில் நிகழ்ந்த விவசாயப் போராட்டத்தால் ஏற்பட்ட உயிர் இழப்பிற்கு எங்களின் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் மரமாக நிற்கவில்லை. மனிதாபிமானத்தின் தேவனாக நின்றார். பாரை யாகத் திகழவில்லை. பண்பின், அன்பின், பாசத்தின் உறைவிடமாக விளங்குகிறார்.

[புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி]

[27th August 1970]

தொழில் வளர்ச்சிக்கு மின் கட்டணக் குறைப்பு அனைவரையும் ஈர்க்கத் தக்க ஒன்று. புதிய தொழிலுக்கும், இராக் காலங்களில் மின் சாரம் பயன்படுத்தும் நிறுவனங்களுக்கும், சென்னை அனல் மின் பகுதியில் மின்சக்தி உபயோகிப்போருக்கும் கட்டணக் குறைப்பு மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகும். குறைகள் எனும் பெயரில் சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

மீட்டரைப் பார்க்கச் செல்கிறவர்கள் அதனைப் பார்த்துத் தோராயமாகக் கணக்கு எடுத்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். இரண்டு அல்லது மூன்று திங்களுக்குப் பிறகு அதிகக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. இது கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று.

வேளாண்மை விசை ஏற்றங்களுக்கு விரைந்து மின் இணைப்புத் தர மின்சார சாதனங்கள் (Electrical Equipment) பற்றாக்குறை நேரிடுவதை வாரியம் தவிர்க்க வேண்டும்.

1972-க்குள் மின் இணைப்பு தமிழகச் சிற்றூர்கள்தோறும் தருகின்ற போது, வானம்பார்த்த பூமிக்கு முதலிடம் தருதல் வேண்டும்.

தொழில்களுக்குத் தற்போது தொழில் வணிகத் துறை மூலம் கொடுக்கப்படும் மின்சார உதவித்தொகை (Power Subsidy) மாவட்ட அளவில் பலவிடங்களில் சரியாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை — காரணம் சரியான விளம்பரமின்மை — கேட்போர் பலருக்கும் கிடைக்காத நிலை. இதை ஆய்ந்து பலரும் பயனைத் துய்க்க வழிவகை செய்தல் வேண்டும்.

மின்னிணைப்பு 1972-க்குள் முழுமை செய்யும் திட்டத்தில் பொருள் பற்றாக்குறை ஏற்படுமானால் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு வங்கியின் மூலம் பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

1922-ல் உருவாக்கப்பட்ட சட்டம் என நம்புகிறேன். நகர்மன்றம் தானே தனக்குத் தேவையான மின் வசதிகளைச் செய்துகொண்டு பிறகு வாரியத்தினின்று பொருள் பெறலாம் என்று அச்சட்டம் இருப்பதாக அறிகிறேன். அதனைச் செயலுக்கு கொண்டு வருவது நகர வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவியாகும்.

ஒவ்வொரு சிற்றூருக்கும் ஒரு உதவியாளர் (Helper) அவசியம் வேண்டும்.

“வன்கண் குடிகாத்தல் கற்று அறிதல் ஆள்வினையோடு ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு” என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகை சொல்லியபடி ஆட்சி நடைபெறுகிறது. அதன் தலைவராகக் கலைஞர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் கீழ் செயல்பட மாண்புமிகு அமைச்சர் இராமன் அவர்கள் மின் வாரிய அமைச்சராக இருக்கிறார்கள் என்பதில் மகிழ்வைத் தெரிவித்து, வாரியத்தின் தலைவருக்கும் பணியாளருக்கும் வாழ்த்தும் வணக்கமும் சொல்லி, இந் நிதி நிலை அறிக்கைகளை மனப் பூர்வமாக வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

27th August 1970]

[THIRU. A. R. DAMODARAN]

*THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, in view of the very brief time that you have allotted to the Members due to the pressure of time, of course, I shall confine myself to a few remarks regarding the Electricity Board and if I do not waste the time of the Members of the House in paying compliments for the very excellent work that is being done and that has been done by the Electricity Board, it is not due to lack of willingness, but entirely due to lack of time.

6-30
p.m.

The first comment that I would like to make is that in placing the financial statement before this House, the Electricity Board has been rather remiss in the delay in submitting the Administrative Report. We have received the Administrative Report of the Electricity Board only for the year 1967-68. It is unfortunate that being in the year 1970, we should not have before us the Administrative Report of a later year. In the financial statements that have been placed before us, the many details that are available in the Administrative Report are not available and it puts the Members to serious inconvenience in being able to judge the performance of the Electricity Board. My hon. Friend Thiru Jayarama Reddiar raised a very pertinent point that in the entire financial statements that had been placed before us, there was no mention of the amount of loan that had been taken from the Government of Tamil Nadu, with the result we were not able to judge whether the entire interest that accrued to the Government of Tamil Nadu during the year 1969-70 had been paid or whether this Rs. 6.99 crores represented approximately 30 to 40 per cent of the total interest dues from the Electricity Board. I would like to make the suggestion that while the Electricity Board places the financial statements before both these Houses, they should, in case the Administrative Report for a later year is not available, print along with the financial statement an assets and liabilities statement of the Electricity Board so that we may know how the Rs. 400 crores capital outlay in the Electricity Board is distributed between various systems, how much stock inventory is being carried by the Electricity Board, and various other details, which I am not able to gather from this brief financial statement that has been given to us.

Having mentioned this, Sir, I would like to state that in the revision of tariffs, the point that was made by my hon. Friend Thiru Narayana-swami, namely, that there should be some review of the thermal surcharge that is being levied in the Madras Thermal areas, as it is called, should be tackled by the Electricity Board. I am aware of the fact that some concessions have been granted after the Working Group went into the tariff questions, but the exact amount of concessions that have been granted have not been stated very clearly in the report that has been given to us. I would like the Electricity Board to append to this statement also a statement of the tariffs that are levied for various goods and services, for various consumers and institutions, so that Members

[THIRU A.R. DAMODARAN]

[27th August 1970]

may know how much is levied for each industry. I am aware of the fact that in the Madras Thermal area, in spite of the concessions that have been granted by the Government of Tamil Nadu, the Electricity tariffs — industrial tariff — is still high, the highest amongst all the Electricity Boards of our country. In this connection, I would like to state that we should separate the question of agricultural tariff and not mix it up in any way with the industrial tariff. As it is an extremely difficult task to rationalise the tariff, not only our Electricity Board, but Electricity Boards and Utility Concerns in all the advanced and developed countries of the world have a terrible time in fixing the tariff, because it is not merely a question of deciding the cost to the consumer but the ultimate effect that it would have on the particular industry which power is expected to serve. That is why a special tariff is given for the aluminium industry because 33 to 40 per cent of the raw material cost of an aluminium factory lies in the consumption of electric power. Frequent demands are made, when considering the question of agricultural tariff, that we should increase the industrial tariff by one or two paise per unit and bring down the agricultural tariff. I have no objection, if for economic reasons — and there are political reasons also — it is necessary for us to go slow in raising the agricultural tariff. We have raised it recently from 8½ paise to 9 paise. It is not a very significant increase. In fact, if the truth is to be told, it could have been a little more than what has been done. But, obviously because of the pressure of political happenings, it has not been possible for the Electricity Board to take an entirely rational economic view of the situation. Sometimes we have to dispense with economic views. It is being done by the Government of India in a number of steps and I do not see why the Government of Tamil Nadu should not do this in this very simple case. We have fixed a reasonably low tariff for agricultural corrections. But the only thing I wanted to say was this. In trying to bring down the agricultural tariff, I would request the hon. Members of both the Houses not to say that the industrial tariff should be loaded, because the State of Tamil Nadu and its citizens stand to lose a great deal, if industries migrate from our State to the neighbouring States of Kerala, Karnataka or Andhra.

Sir, we have been told that the Electricity Board is not making sufficient profit. From a study of the statement, it may look as if the surplus that is generated is not adequate. But I have a feeling that there are certain hidden resources of the Board which are transferred to the Government of Tamil Nadu and which do not appear in the financial statement. I have already made a reference to it during the Budget speech when I stated that a very significant item of the Budget of the Government of Tamil Nadu included an item of ten to eleven crores of rupees, which is the tax that is levied on the consumption of electric power. My real feeling is that this tax on power consumption which contributes about

27th August 1970]

[THIRU A. R. DAMODARAN]

11 to 12 crores of rupees to the Government of Tamil Nadu — to the exchequer of the State — should be transferred to the Electricity Board for one very simple reason. What is happening now is that this Rs. 10 crores is being collected by the Government and given as a loan to the Electricity Board for its development projects. On this ten crores of rupees the interest charged is 7 per cent and almost Rs. 70 lakhs will have to be paid by the Electricity Board if it borrows Rs. 10 crores from the Government of Tamil Nadu. I do not think it is fair that this sales tax collection, the tax on power which is 20 per cent of the consumption charge, should be retained by the Government. It should be an outright transfer to the Electricity Board so that its interest charges may be reduced and perhaps, even the power rates can be maintained at the existing level, as we are all afraid that they might be increased because of the various benefits that have been given to the employees of the Electricity Board.

I know that hon. Members referred to one very frequent complaint regarding the Electricity Board and this, I am afraid, I have to mention here this evening. It is with reference to the frequent interruptions in power supply that take place not only in the Ambattur Industrial Estate, but also in the place where I come from, South Arcot district.

THIRU SAW. GANESAN : It is happening in every district.

THIRU A. R. DAMODARAN : But I wanted to speak from personal knowledge. I am glad my hon. Friend says that it is happening in every district. Therefore, the problem is rather widespread and I would like the Electricity Board which is a highly technocratic institution, composed of technocrats, to go into the reasons why we should have such frequent failures. I have got the figures from April 1 to July 31. In Cuddalore Town, there were 39 power interruptions ranging from 2 minutes to 4 hours. We would not mind if it is a question of the electric light and the electric fan being switched off. But there are certain instruments which have to run on electric power and I, being a pedler of petroleum products, know that it is extremely difficult to operate the petrol pump if the power is switched off. On 39 different occasions, we have had to put up with this power interruption. I do not know the reason for this. But I think the Electricity Board should satisfy itself not only with the quantity of service which it renders but also with its quality. The agriculturists are also losing a number of motors because of low voltage difficulty and uncertain supply and the Electricity Board is probably the only concern in our country which will not accept any responsibility for such electric motors being burnt. In the case of a private manufacturer, who sells his goods, there is a guarantee attached. But as far as power supply of the Electricity Board is concerned, we can get voltages ranging from 160 to 250 V. with no guarantee that the instrument that we use would be safe.

6-40
P.m.

[THIRU A. R. DAMODARAN]

[27th August 1970]

I have only one more point to make and it will take only two minutes.

On going through the report that has been placed before us, one intriguing feature struck me which I hope the Hon. Minister may be able to clarify in his reply. For the year 1968-69, I have the figures of the number of posts sanctioned in the Electricity Board. I do not want my hon. Friend Thiru S. Raghavanandam to cry out immediately that I am trying to restrict the employment opportunities of the State Electricity Board. Not at all. I am anxious that the existing employees of the Electricity Board, whether they be Officers or whether they be skilled or unskilled labourers, should all be paid an adequate living wage in keeping with the cost of living. I shall not go into this complex point at this moment. I have not studied it in detail. I have sympathies with the employees and I am also glad the Government dealt with the problems of employees in a manner that was too harsh and they have been able to give certain concessions bearing in mind the very high power tariff existing in Tamil Nadu at present. I would like to have clarification from the Hon. Minister why in the year 1968-69, taking 10 Electricity Systems into account, the number of Officers was 456 in 1968-69, the number has gone up to 522 in 1969-70 and while in 1968-69 the strength of the establishment was 9485, in 1969-70, it has increased to 11,211. In terms of money, the salaries of the Officers, not counting any increments sanctioned by the Electricity Board have increased and this expenditure is purely due to the incremental staff that has been sanctioned. I was also intrigued to find that the majority of posts whose number had been increased were not of a technical nature but were in the classification of bill collectors and Assistants, the least productive labour element of the Electricity Board. So, it is not a question of additional staff having been appointed, because the Government of Tamil Nadu had to implement certain power schemes. The expenditure on officers has gone up from Rs. 28 lakhs to Rs. 30.96 lakhs. This is only the basic salary and 65 to 70 per cent, which is paid by way of living allowances would have gone up proportionately. The increase in the establishment charges has gone up from Rs. 155 lakhs to Rs. 180 lakhs. I am worried not because employment opportunities have been given ; it is very welcome. But I am worried because at this rate and with the increased salaries that are likely to be paid to the staff to compensate for the increase in the cost of living we, in this State, will have to put up with a very much increased power tariff.

I would like the Electricity Board, as they have themselves mentioned, to take advice, whether this huge complement of staff that they have sanctioned in 1969-70 is really necessary. I know fully well that once having recruited, it will be impossible for them to retrench. But at

27th August 1970]

least in future for the next two or three years, they may go into the question of labour staffing so that there is no unnecessary overload in the number of people that are employed.

Thank you, Sir.

*திரு. எஸ். முத்துசாமி : மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தின் 1970-71-ம் ஆண்டுக் கான நிதி நிலை அறிக்கை மீதும், 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான துணை நிதி நிலை அறிக்கை மீதும் இந்த மேலவையில் நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொள்கிற வாய்ப்புத் தந்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழக வரலாற்றில் முதன் முறையாக வாக்கு இல்லாத தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் சமூகத்தில் இருக்கக்கூடிய நான் ஆசிரியர் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்து இங்கு வீற்றிருக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை உண்டாக்கிக் கொடுத்த உயர்நிலை, கல்லூரி ஆசிரியர்கள் சமுதாயத்திற்கு என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் இந்த மன்றத்தில் மின் வாரியம் பற்றிப் பேசும் போது, ஆசிரியர் தொகுதியிலிருந்து நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருந்தாலும், நான் ஒரு விவசாயக் குடும்பம் என்பதில் இயற்கையாகவே முதலில் பேசவேண்டியது விவசாயிகளைப் பற்றி அமைந்தது பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவிலே, சட்டமன்றத்தில் நடந்த விவாதத்தில் பொதுவாக விவசாய உற்பத்தி பற்றி அதிகமாக எடுத்துப் பேசப்படவில்லை. ஒரு அரசாங்கம் அதன் மக்களுக்குச் செய்யவேண்டியது உணவு, உடை, இருப்பிடம் ஆகிய வசதிகளே. இதில் அதிக முக்கியமாக வேண்டியது உணவுதான். அந்த உணவை உற்பத்தி செய்யும் விவசாயத்திற்கு மின்னணைப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

ஒரு ஆண்டுக் காலம், 1½ ஆண்டுக் காலம், இரண்டு ஆண்டுக் காலம் ஆகிறது நான் மின்சாரப் பம்பு செட்டுக்காக மனுச் செய்து, பம்பு செட் வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இதை அதிகமாகக் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு காரியம் செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறேன்.

மின் இணைப்புகள் வழங்கப்படுவதில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கபாண்டியன் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். மீண்டும் மீண்டும் நகரங்களே ஒளி ஊட்டப் படுகின்றன, நகரங்களுக்கே சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன, கிராமப் புறங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன என்ற நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நகரங்களில் வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு மின்சாரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தொழிலதிபர்கள் தங்களுடைய வீடுகளை, ஓட்டல் களை “ஏர் கண்டிஷன்” செய்துகொள்வதற்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. 1971-72-க்குள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்புக்

[திரு எஸ். முத்துசாமி]

[27th August 1970]

கொடுத்துவிடுவோம் என்று அரசு தெரிவிக்கிறது. இது வரவேற்கக் கூடியதுதான். கிராமப்புறங்களில் பம்பு செட்டு வைத்திருக்கும் விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு எந்த விதமான திட்டமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாய நாட்டில் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கிடைப்பதில் வீண் காலதாமதம் கூடாது என்று நண்பர் திரு. வெங்கா அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கிராமங்களை அதிகமாகக் கவனிக்கிற நிலைமை ஏற்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயிகள் அதிகாரிகளை அணுகுகிறபோது, நல்ல முறையிலே அவர்களை வாரியத்தின் அதிகாரிகள் கேட்டு அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்து கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். ஜனநாயக நாட்டிலே எந்த ஒரு அலுவலகத்திற்கும் சென்றால், விவசாயிகள், மதிக்கப்படத்தக்க சீர்மையான நிலைமை நீண்ட காலமாக இந்த நாட்டிலே இல்லை. இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்று 23 ஆண்டு களாகியும் இந்த நிலை வரவில்லை என்பதைத்தான் வருத்தத்தோடு நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சாதாரண விவசாயியை மதிக்கிற நிலைமை உருவாகிறபோதுதான், உண்மையிலேயே நாட்டிலே ஜனநாயகம் நல்ல முறையிலே வளரும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

6-50
p.m.

இரண்டாவது, விவசாயப் பெரு மக்கள் கோரிக்கைகளை வைத்து கோவை மாவட்டத்திலே தங்கள் பிரச்னைக்காக சங்கம் வைத்துப் போராடினார்கள். என்னுடைய தொகுதி என்ற காரணத்தினால், அதிகமாக அவர்களோடு தொடர்பு உடையவன் என்ற காரணத்தினால், ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆளுநர் கட்சியானாலும், எதிர்க்கட்சியானாலும், அரசியல் நிலைமைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு அவர்கள் தொழிலின் அடிப்படையில் ஒரு சங்கத்தை வைத்துப் போராட முன்வந்து விட்டார்கள் என்பதையே இது காட்டுகிறது. எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியும் இச்சங்கத்தை அரசியலாக்க முயல்வது வேதனைக்குரியதாகக் கருதுகிறேன். சங்கம் வைத்துப் போராடினால்தான் தங்களுடைய பிரச்னைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்ற நிலை உருவாகியிருக்கிறது. மற்ற சமுதாயங்களைப்போல் இந்த சமுதாயத்தினரும் தங்களுக்கு என்று ஒரு சங்கத்தை வைத்துப் போராடுகிறார்கள். கோவை மாவட்ட விவசாயிகள் தங்களுடைய குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகப் போராடினார்கள். அதிலே மூன்று உயிர்கள் இழக்கப்பட்டன. இவர்கள் சாதாரண வேளாண்மைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை நாடு அறியும். அவர்கள் இறந்ததற்காக நான் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது சாதாரணமாக ஆரம்பித்த நிகழ்ச்சி. இதிலே அரசியல் எதுவும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுடைய பிரச்னை உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட்டிருந்தால், இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை உருவாகியிருக்காது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்பு மக்களுக்குச் சொல்லும் நல்ல அறிவுரையாக பராசக்தியில் ஒரு வசனம் எழுதியிருந்தார்கள். சுதாநாயகன் வருகிறான். அப்போது சிலர் அரகரா ஆண்டவனே என்று சொல்வது போலவும், இப்படிச் சொன்னால் போதாது, 'அரகரர்' என்று ஆண்டவனிடத்தில் சொல்லிப் பயன் இல்லை, அரசாங்கம்

[27th August 1970]

[திரு எஸ். முத்துசாமி]

கத்திடத்திலே சொல்ல வேண்டும் என்று வசனம் எழுதியிருக்கிறார். இன்று அந்தக் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற காரணத்தினால், மக்கள் அரசாங்கத்திடம் சொல்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்கள் அவர்களின் குறை கேட்டு பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வேண்டுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி.கே. பொன்னுவேலு அவர்கள் பேசும் போது, மின்சார ஊழியர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். மின்சாரக் கம்பங்களில் ஏறி வேலை செய்யும் அலுவலர்களுக்கு நிச்சயமாக நஷ்டஈடு தரப்பட வேண்டும். அதற்கான வகை செய்யப்பட வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன். ஆபத்துச் சூழ்நிலையில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களுக்கு நிச்சயமாக மின்சார வாரியம் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் முறையிலே நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களின் குடும்பம் நிர்க்கதியாக நிற்கும்படியான சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலைகளுக்கு அளிக்கக்கூடிய சலுகைகள் விவசாயத்திற்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு 9 பைசாவிற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. தொழிற்சாலைகளுக்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் சலுகையாக அளிக்கப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சித்ரா நாராயணசாமி அவர்கள் சொன்னபோது, 1 பைசா உயர்த்தினாலும் தொழிற்சாலைகளுக்கு பல லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது என்று சொன்னார்கள். விவசாயத்தையும் இதே கணக்கில் கொள்ளவேண்டும். தொழிற்சாலைகளுக்கு ஒரு கோடி, 50 லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவிற்கு அரசாங்கம் சலுகை அளிக்கிறது. விவசாயமும் தொழில்தான். அதிலும் உற்பத்தி செய்கிற ஒரு தொழில்தான். எனவே தொழிற்சாலைகளுக்கு அளிப்பதுபோல, விவசாயத்திற்கும் மின்சாரக் கட்டணத்தில் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாய உற்பத்தியை அதிகம் செய்யக்கூடிய வகையில் விவசாயிகளுக்கு மின் விசை ஏற்றத்திற்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் ஏற்படுத்துகின்ற வகையில் மின்சார வாரியம் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அறிக்கையை வரவேற்று, இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

IV—ANNOUNCEMENT RE DATE FOR “HALF-HOUR DEBATE” ON NATIONALISED TEXT-BOOKS.

DEPUTY CHAIRMAN : I have to announce to the House that at the request made by the hon. Member Thiru M. Rajah Iyer, M.L.C. with reference to Starred Question No. 11, regarding the nationalised text-books, I fix Tuesday, the 1st September 1970 for a “half-hour debate” under rule 41 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules.

The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow, 6-57 p.m.

The House then adjourned.

[27th August 1970]

V—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. Statutory Rules and Orders

223. Notification issued with G.O. Ms. No. 348, Rural Development and Local Administration, dated the 6th March, 1970 making the amendment to the rules relating to the assessment and collection of taxes published with the Rural Development and Local Administration Notification S.R. O. No. A-489 of 1961, dated the 10th May 1961 (Notification No. 40-I House Tax) at pages 41 to 43 of Supplement to Part V of the Tamil Nadu Government Gazette dated the 10th May, 1961. (*Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).*)

224. Notification issued with G.O. No. 2265, Revenue, dated the 17th July, 1970 making the reduction in rate, from fifteen per cent to three per cent in respect of the tax payable by Messrs. Ashok Leyland, Limited, Madras under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, on the sales of Leyland Comet and/or Hippo Chassis to the Government of India, Ministry of Defence. (*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*)

225. Notifications issued with G.O. No. 2398, Revenue, dated the 27th July 1970 making the exemption in respect of the tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act by the Mills in Tamil Nadu, on the sales of cotton yarn manufactured by them to registered exporters. [*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*]

226. Notification issued with G.O. No. 783, Revenue, dated the 15th May, 1970 making the exemption in respect of the tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act on the sale to the Society for the Prevention of Cruelty to Animals, Madras, by Messrs Khivraj Automobiles, Madras, of a "Tempo Viking" Four Wheeler Van. [*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*]

227. Notification issued with G.O. No. 2250, Revenue, dated the 17th July, 1970 making the exemption in respect of the tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, by Leather Tannery Workers' Co-operative Cottage Industrial Societies on the purchase of raw hides and skins, wattlebark, Avarambark, Konnambark, Wattle extract, quobracho and Chestnut extract, by the Leather Tannery Workers' Co-operative Cottage Industrial Societies. [*Laid on the Table of the House under Section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*]

27th August 1970]

228. Notification issued with G.O. No. 1841, Revenue, dated the 15th June, 1970 making the exemption in respect of the tax payable under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, by all educational institutions on the sales of note books, articles of stationery and uniform dresses to their students only. [*Laid on the Table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959.)*]

229. Notification issued with G.O. Ms. No. 1431, Home, dated the 22nd June, 1970 making the amendment to the Tamil Nadu Home Guard Rules, 1963. [*Laid on the Table of the House under section 15 (4) of the Tamil Nadu Home Guard Act, 1963 (Tamil Nadu Act 3 of 1963).*]

230. Order issued with G.O. Rt. No. 1371, Revenue, dated the 5th August, 1970 exempting from liability to entertainments tax the cinema show, which is organised by the Secretary, Krishnagiri Magalir Manram, Krishnagiri, and is proposed to be conducted on the 8th August, 1970 at the Raja Theatre, Krishnagiri, as a benefit performance, to raise funds for the construction of a building for the use of the Manram. [*Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).*]

231. Order issued with G.O. Rt. No. 1010, Revenue, dated the 11th June, 1970 exempting from liability to entertainments tax the benefit cinematograph film show to be held at the "Chithi Talkies" Kunrathur, Chingleput District on 14th June, 1970 between 6.30 p.m. and 9.30 p.m. organised by Thiru T. N. Sambandam, President, Town Panchayat, Kunrathur in aid of funds for the construction of the proposed library building. They also waive the collection of show tax in respect of the above film show. [*Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).*]

232. Notification issued with G.O. No. 2213, Revenue, dated the 15th July, 1970 making the amendment to the Revenue Department Notification III No. 85 of 1970, dated the 18th March, 1970 published in Part III of the Extraordinary issued of the Tamil Nadu Government Gazette dated the 18th March 1970. [*Laid on the Table of the House under section 53(5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).*]

233. Notification issued with G.O. Ms. No. 525, Social Welfare, dated the 3rd June, 1970 making the amendments to the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Rules, 1957. [*Laid on the Table of the House under section 10 (3) of the Tamil Nadu Cinemas (Regulation) Act, 1955 (Tamil Nadu Act IX of 1955).*]

[27th August 1970]

B. Reports, Notifications and other Papers

28. Notification issued with G.O. No. 2178, Revenue, dated the 13th July, 1970 directing that in respect of jaggery sold in the course of inter-State trade or commerce no tax under the Tamil Nadu Central Sales Tax Act shall be payable by any dealer, if tax has been levied and collected at the point of first purchase in this State under the provisions of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

